

Regulament 1169 din 22-11-2011

Publicat în Jurnalul Oficial L nr. 304 din 22-11-2011

REGULAMENTUL (UE) NR. 1169/2011 AL PARLAMENTULUI EUROPEAN ȘI AL CONSILIULUI

din 25 octombrie 2011

privind informarea consumatorilor cu privire la produsele alimentare, de modificare a Regulamentelor (CE) nr. 1924/2006 și (CE) nr. 1925/2006 ale Parlamentului European și ale Consiliului și de abrogare a Directivei 87/250/CEE a Comisiei, a Directivei 90/496/CEE a Consiliului, a Directivei 1999/10/CE a Comisiei, a Directivei 2000/13/CE a Parlamentului European și a Consiliului, a Directivelor 2002/67/CE și 2008/5/CE ale Comisiei și a Regulamentului (CE) nr. 608/2004 al Comisiei

(Text cu relevanță pentru SEE)

PARLAMENTUL EUROPEAN ȘI CONSILIUL UNIUNII EUROPENE,

având în vedere Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene, în special articolul 114,

având în vedere propunerea Comisiei Europene,

având în vedere avizul Comitetului Economic și Social European ⁽¹⁾,

hotărând în conformitate cu procedura legislativă ordinară ⁽²⁾,

întrucât:

(1) În conformitate cu articolul 169 din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene (TFUE), Uniunea trebuie să contribuie la atingerea unui nivel ridicat de protecție a consumatorilor prin măsurile pe care le adoptă în temeiul articolului 114 din tratat.

(2) Libera circulație a unor produse alimentare sigure și sănătoase constituie un aspect esențial al pieței interne și contribuie în mod semnificativ la sănătatea și bunăstarea cetățenilor, precum și la interesele sociale și economice ale acestora.

(3) Pentru asigurarea unui nivel ridicat de protecție a sănătății consumatorilor și pentru garantarea dreptului acestora la informare, ar trebui să se asigure informarea corespunzătoare a consumatorilor cu privire la produsele alimentare pe care aceștia le consumă. Alegerea consumatorilor poate fi influențată, printre altele, de considerații privind sănătatea, economice, ecologice, sociale sau etice.

(4) În conformitate cu Regulamentul (CE) nr. 178/2002 al Parlamentului European și al Consiliului din 28 ianuarie 2002 de stabilire a principiilor și cerințelor generale ale legislației alimentare, de instituire a Autorității Europene pentru Siguranța Alimentară și de stabilire a procedurilor în domeniul siguranței produselor alimentare ⁽³⁾, reprezintă un principiu general al legislației alimentare acela de a oferi consumatorilor o bază comună pentru a alege în cunoștință de cauză în domeniul produselor alimentare pe care le consumă și pentru a preveni orice practici care ar putea induce în eroare consumatorul.

(5) Directiva 2005/29/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 11 mai 2005 privind practicile comerciale neloiale ale întreprinderilor de pe piața internă față de consumatori ⁽⁴⁾ reglementează anumite aspecte ale informării consumatorilor, cu scopul precis de a împiedica acțiunile înșelătoare și omisiunile de informații. Principiile generale privind practicile comerciale neloiale ar trebui să fie completate de norme specifice referitoare la informarea consumatorilor cu privire la produsele alimentare.

(6) Normele Uniunii privind etichetarea produselor alimentare aplicabile tuturor produselor alimentare sunt prevăzute de Directiva 2000/13/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 20 martie 2000 privind apropierea legislațiilor statelor membre referitoare la etichetarea și prezentarea produselor alimentare, precum și la publicitatea acestora ⁽⁵⁾. Majoritatea dispozițiilor prevăzute în respectiva directivă datează din 1978 și prin urmare ar trebui să fie actualizate.

(7) Directiva 90/496/CEE a Consiliului din 24 septembrie 1990 privind indicarea valorii nutritive pe etichetele produselor alimentare ⁽⁶⁾ stabilește norme privind conținutul și prezentarea informațiilor nutriționale pe produsele alimentare preambalate. În conformitate cu aceste norme, includerea informațiilor nutriționale este voluntară, cu excepția cazului în care se face o mențiune nutrițională cu privire la produsul alimentar. Majoritatea dispozițiilor prevăzute în respectiva directivă datează din 1990 și prin urmare ar trebui să fie actualizate.

(8) Cerințele generale de etichetare sunt completate de o serie de dispoziții aplicabile tuturor produselor alimentare în circumstanțe speciale sau anumitor categorii de produse alimentare. În plus, există o serie de norme specifice care sunt aplicabile unor produse alimentare specifice.

⁽²⁾ Poziția Parlamentului European din 16 iunie 2010 (JO C 236 E, 12.8.2011, p. 187) și Poziția în primă lectură a Consiliului din 21 februarie 2011 (JO C 102 E, 2.4.2011, p. 1). Poziția Parlamentului European din 6 iulie 2011 (nepublicată încă în Jurnalul Oficial) și decizia Consiliului din 29 septembrie 2011.

⁽³⁾ JO L 31, 1.2.2002, p. 1.

⁽⁴⁾ JO L 149, 11.6.2005, p. 22.

⁽⁵⁾ JO L 109, 6.5.2000, p. 29.

⁽⁶⁾ JO L 276, 6.10.1990, p. 40.

(9) Deși obiectivele originale și componentele principale ale legislației actuale privind etichetarea sunt încă valabile, se impune raționalizarea acesteia în scopul de a asigura faptul că părțile interesate o vor respecta mai ușor și vor beneficia de o mai mare claritate și în scopul modernizării acesteia, pentru a ține cont de noile evoluții în domeniul informațiilor referitoare la produsele alimentare. Prezentul regulament va servi atât intereselor pieței interne, prin simplificarea legislației, asigurarea securității juridice și reducerea birocrăției, cât și celor ale cetățenilor, prin impunerea etichetării obligatorii a produselor alimentare de o manieră clară, pe înțelesul cetățeanului și lizibilă.

(10) Publicul larg manifestă interes pentru relația dintre alimentație și sănătate, precum și pentru alegerea unei alimentații adecvate, adaptate necesității fiecăruia. Cartea Albă a Comisiei din 30 mai 2007 referitoare la o Strategie pentru Europa privind problemele de sănătate legate de alimentație, excesul de greutate și obezitate („Cartea albă a Comisiei”) a semnalat faptul că etichetarea nutrițională reprezintă o metodă importantă de informare a consumatorilor cu privire la compoziția produselor alimentare, care îi ajută să facă o alegere în deplină cunoștință de cauză. Comunicarea Comisiei din 13 martie 2007 intitulată „Strategia UE pentru politica de protecție a consumatorilor 2007-2013 – Mai multă putere consumatorilor, bunăstare crescută și protecție eficientă a acestora” a subliniat că această posibilitate de alegere în cunoștință de cauză este esențială atât pentru asigurarea unei veritabile concurențe, cât și pentru bunăstarea consumatorilor. Cunoașterea principiilor de bază ale nutriției, precum și prezentarea unor informații nutriționale corespunzătoare pe produsele alimentare ar ajuta în mod substanțial consumatorul în efectuarea unei astfel de alegeri în cunoștință de cauză. Campaniile de educare și informare reprezintă un mecanism important prin care consumatorii pot înțelege mai bine informațiile referitoare la produsele alimentare.

(11) Pentru a spori certitudinea juridică și pentru a asigura raționalitatea și coerența aplicării legislației, este necesară abrogarea Directivelor 90/496/CEE și 2000/13/CE și înlocuirea acestora cu un regulament unic care să garanteze certitudinea pentru consumatori și pentru alte părți implicate și să reducă obligațiile administrative.

(12) Din motive de claritate, se impune să fie abrogate și să fie încorporate de prezentul regulament alte acte orizontale, și anume Directiva 87/250/CEE a Comisiei din 15 aprilie 1987 privind menționarea tăriei alcoolice în volume în etichetarea băuturilor alcoolice destinate consumatorului final ⁽¹⁾, Directiva 1999/10/CE a Comisiei din 8 martie 1999 de prevedere a unor derogări de la dispozițiile articolului 7 din Directiva 79/112/CEE a Consiliului în ceea ce privește etichetarea produselor alimentare ⁽²⁾, Directiva 2002/67/CE a Comisiei din 18 iulie 2002 privind etichetarea produselor alimentare care conțin chinină și a produselor alimentare care conțin cafeină ⁽³⁾, Regulamentul (CE) nr. 608/2004 al Comisiei din 31 martie 2004 privind etichetarea produselor alimentare și a ingredientelor alimentare cu adaos de fitosteroli, esteri de fitosterol, fitostanoli și/sau esteri de fitostanol ⁽⁴⁾ și Directiva 2008/5/CE a Comisiei din 30 ianuarie 2008 privind indicarea pe etichetele anumitor produse alimentare a altor mențiuni obligatorii decât cele prevăzute de Directiva 2000/13/CE a Parlamentului European și a Consiliului ⁽⁵⁾.

(13) Se impune stabilirea unor definiții, principii, cerințe și proceduri comune pentru a constitui un cadru clar și o bază comună pentru măsurile naționale și la nivelul Uniunii care reglementează informațiile referitoare la produsele alimentare.

(14) Pentru a urmări o abordare cuprinzătoare și evolutivă a informării consumatorilor cu privire la produsele alimentare pe care le consumă, ar trebui să existe o definiție generală a legislației privind informațiile referitoare la

produsele alimentare, care să includă norme cu caracter general și specific, precum și o definiție generală a informațiilor referitoare la produsele alimentare, care să includă și informațiile furnizate prin alte mijloace decât eticheta.

(15) Normele Uniunii ar trebui să se aplice numai întreprinderilor, noțiune care implică o anumită continuitate a activităților și un anumit nivel de organizare. Operațiuni cum ar fi manipularea și livrarea ocazională de produse alimentare, servirea hranei și vânzarea unor produse alimentare de către persoane fizice, de exemplu în cadrul evenimentelor în scopuri caritabile sau la târgurile și reuniunile comunității locale, nu ar trebui să intre sub incidența prezentului regulament.

(16) Legislația privind informațiile referitoare la produsele alimentare ar trebui să prevadă suficientă flexibilitate pentru a se putea menține la zi cu noile cerințe de informare a consumatorilor și să asigure un echilibru între protecția pieței interne și diferențele de percepție ale consumatorilor din statele membre.

(17) Solicitarea de informații obligatorii referitoare la produsele alimentare ar trebui să permită consumatorilor, înainte de orice, să identifice și să utilizeze corespunzător produsul alimentar și să facă o alegere adecvată nevoilor de alimentație individuale. În acest scop, operatorii din sectorul alimentar ar trebui să faciliteze persoanelor cu deficiențe de vedere accesibilitatea la informațiile oferite de ei.

(18) Pentru a permite legislației privind informațiile referitoare la produsele alimentare să se adapteze la evoluția necesităților de informare a consumatorilor, orice considerente privind necesitatea informațiilor obligatorii referitoare la produsele alimentare ar trebui să țină seama și de interesul larg demonstrat al majorității consumatorilor pentru dezvăluirea anumitor informații.

(19) Cu toate acestea, noi cerințe privind informațiile obligatorii referitoare la produsele alimentare ar trebui să fie stabilite numai dacă este necesar, în conformitate cu principiile subsidiarității, proporționalității și durabilității.

(¹) JO L 113, 30.4.1987, p. 57.

(²) JO L 69, 16.3.1999, p. 22.

(³) JO L 191, 19.7.2002, p. 20.

(⁴) JO L 97, 1.4.2004, p. 44.

(⁵) JO L 27, 31.1.2008, p. 12.

(20) Legislația privind informațiile referitoare la produsele alimentare ar trebui să interzică utilizarea de informații care ar induce consumatorul în eroare în special în ceea ce privește caracteristicile produselor alimentare, efectele sau proprietățile produselor alimentare sau atribuirea de virtuți medicinale produselor alimentare. Pentru a fi eficientă, această interdicție trebuie să fie extinsă asupra publicității și prezentării produselor alimentare.

(21) În scopul de a evita fragmentarea normelor privind responsabilitatea operatorilor din sectorul alimentar în ceea ce privește informațiile referitoare la produsele alimentare, se impune clarificarea responsabilităților care revin operatorilor din sectorul alimentar în acest domeniu. Respectiva clarificare ar trebui să fie conformă cu responsabilitățile în privința consumatorului menționate la articolul 17 din Regulamentul (CE) nr. 178/2002.

(22) Ar trebui să fie elaborată o listă a tuturor informațiilor obligatorii care ar trebui furnizate în principiu pentru toate produsele alimentare destinate consumatorului final și unităților de restaurație colectivă. Această listă ar trebui să mențină informațiile impuse deja de legislația existentă a Uniunii, considerate în general un *acquis* valoros în domeniul informării consumatorului.

(23) Pentru a se ține cont de schimbările și evoluțiile în domeniul informațiilor referitoare la produsele alimentare, Comisia ar trebui să fie împuternicită să permită punerea la dispoziție a anumitor mențiuni prin mijloace alternative. Consultarea părților interesate ar trebui să faciliteze o modificare bine orientată și oportună a cerințelor aplicabile în materie de informații referitoare la produsele alimentare.

(24) Atunci când sunt utilizate pentru producerea produselor alimentare și rămân prezente în acestea, anumite ingrediente, alte substanțe sau produse (precum adjuvanții tehnologici) pot provoca alergii sau intoleranțe unor persoane, iar unele dintre aceste alergii sau intoleranțe reprezintă un pericol pentru sănătatea celor în cauză. Este important să se furnizeze informații cu privire la prezența aditivilor alimentari, a adjuvanților tehnologici și a altor substanțe sau produse cu un efect alergen sau de intoleranță demonstrat din punct de vedere științific pentru a permite consumatorilor, în special acelorora dintre ei care suferă de alergii sau intoleranțe alimentare, să poată alege în cunoștință de cauză produse sigure pentru ei.

(25) Pentru a informa consumatorii cu privire la prezența în produsele alimentare a unor nanomateriale fabricate, ar trebui să se furnizeze o definiție a nanomaterialelor fabricate. Ținând seama de faptul că produsele alimentare care constau în nanomateriale fabricate sau care conțin acest tip de nanomateriale ar putea constitui alimente noi, cadrul legislativ potrivit pentru respectiva definiție ar trebui să fie luat în considerare în contextul viitoarei revizuirii a Regulamentului (CE) nr. 258/97 al Parlamentului European și al Consiliului din 27 ianuarie 1997 privind alimentele și ingredientele alimentare noi ⁽¹⁾.

(26) Etichetele produselor alimentare ar trebui să fie clare și ușor de înțeles pentru a-i ajuta pe consumatorii care doresc să facă alegeri în mod mai avizat în privința produselor alimentare și a regimului alimentar. Studiile arată că o bună lizibilitate este un element important în maximizarea posibilității ca mențiunile de pe etichetă să influențeze publicul și că informațiile ilizibile referitoare la produse reprezintă una dintre principalele cauze de nemulțumire a consumatorilor față de etichetele produselor alimentare. Prin urmare, ar trebui să fie elaborată o abordare cuprinzătoare pentru a se ține seama de toate aspectele privind lizibilitatea, inclusiv fontul, culoarea și contrastul.

(27) Pentru a se asigura informarea cu privire la produsele alimentare, este necesar să se ia în considerare toate mijloacele de furnizare a produselor alimentare către consumatori, inclusiv vânzarea produselor alimentare prin mijloace de comunicare la distanță. Deși este evident că orice produs alimentar vândut la distanță ar trebui să îndeplinească aceleași cerințe ca produsele vândute în magazine, este necesar să se clarifice faptul că, în astfel de cazuri, informațiile obligatorii relevante referitoare la produsele alimentare ar trebui de asemenea să fie disponibile înainte de încheierea cumpărării produsului.

(28) Tehnologia folosită pentru înghețarea produselor alimentare s-a dezvoltat în mod semnificativ în ultimele decenii și a început să fie folosită frecvent atât pentru a îmbunătăți circulația bunurilor în cadrul pieței interne a Uniunii, cât și pentru a reduce riscurile referitoare la siguranța alimentară. Totuși, înghețarea urmată mai târziu de dezghețarea anumitor produse alimentare, în special a produselor de carne sau de pescuit, limitează posibilele utilizări viitoare ale acestora și poate avea, de asemenea, un efect asupra siguranței, gustului și calității fizice ale acestora. În schimb, în cazul altor produse, în special în cazul untului, înghețarea nu are astfel de efecte. Prin urmare, în cazul dezghețării unui produs, consumatorul final ar trebui informat în mod corespunzător cu privire la starea acestuia.

(29) Ar trebui să se indice țara de origine sau locul de proveniență a unui produs alimentar atunci când, în absența unei astfel de mențiuni, consumatorul ar putea fi indus în eroare cu privire la țara de origine reală sau locul real de proveniență a produsului. În toate cazurile, modul de indicare a țării de origine sau a locului de proveniență nu ar trebui să înșele consumatorul și ar trebui să se bazeze pe criterii clar definite care să asigure condiții de concurență echitabile la nivelul industriei și care să îmbunătățească înțelegerea de către consumatori a informațiilor privind țara de origine sau locul de proveniență a produsului alimentar. Astfel de criterii nu ar trebui să se aplice indicațiilor referitoare la denumirea sau adresa operatorului din sectorul alimentar.

(30) În anumite cazuri, operatorii din sectorul alimentar ar putea dori să indice în mod voluntar originea unui produs alimentar, pentru a atrage atenția consumatorilor asupra calităților produsului lor. Aceste indicații ar trebui să corespundă, de asemenea, unor criterii armonizate.

⁽¹⁾ JO L 43, 14.2.1997, p. 1.

(31) Indicarea originii este în momentul de față obligatorie pentru carnea de vită și mânzat și pentru produsele din carne de vită și mânzat în Uniune ⁽¹⁾, ca urmare a crizei encefalopatiei spongiforme bovine, această situație creând un anumit nivel de așteptare din partea consumatorilor. Evaluarea de impact realizată de Comisie confirmă faptul că originea cărnii pare să reprezinte o preocupare importantă pentru consumatori. În Uniune sunt consumate pe scară largă și alte tipuri de carne, precum carnea de animale din specia porcină, ovină, caprină și carnea de păsări de curte. Prin urmare ar trebui să se impună declararea obligatorie a originii acestor produse. Cerințele specifice privind originea ar putea să difere în funcție de tipul de carne, conform caracteristicilor speciilor animale. Ar trebui să se prevadă stabilirea prin norme de punere în aplicare a cerințelor obligatorii care ar putea varia în funcție de tipul de carne, ținând seama de principiul proporționalității și de obligațiile administrative care revin operatorilor din sectorul alimentar și autorităților de aplicare.

(32) Dispozițiile privind indicarea obligatorie a originii au fost elaborate pe baza unor abordări verticale precum cele pentru miere ⁽²⁾, fructe și legume ⁽³⁾, pește ⁽⁴⁾, carne de vită și mânzat și produse din carne de vită și mânzat ⁽⁵⁾, ulei de măsline ⁽⁶⁾. Este necesar să se ia în calcul posibilitatea de a extinde dispozițiile privind indicarea obligatorie a originii pe etichetă la alte produse alimentare. Prin urmare ar trebui să se solicite Comisiei să pregătească rapoarte referitoare la următoarele produse alimentare: alte tipuri de carne decât carnea de vită și mânzat, carnea de animale din specia porcină, ovină, caprină și carnea de păsări de curte; lapte; laptele utilizat ca ingredient în produsele lactate; carnea utilizată ca ingredient; produsele alimentare neprelucrate; produse dintr-un singur ingredient; ingrediente care reprezintă mai mult de 50 % dintr-un produs alimentar. Laptele fiind unul dintre produsele în cazul cărora se consideră că indicarea originii prezintă un interes deosebit, raportul Comisiei cu privire la acest produs ar trebui să fie pus la dispoziție cât mai curând posibil. Pe baza concluziilor rapoartelor menționate, Comisia poate înainta propuneri de modificare a dispozițiilor relevante ale Uniunii sau, după caz, poate avea noi inițiative, în funcție de sector.

(33) Normele de origine nepreferențiale aplicabile în Uniune sunt prevăzute în Regulamentul (CEE) nr. 2913/92 al Consiliului din 12 octombrie 1992 de instituire a Codului vamal comunitar ⁽⁷⁾, iar dispozițiile sale de punere în aplicare în Regulamentul (CEE) nr. 2454/93 al Comisiei din 2 iulie 1993 de stabilire a unor dispoziții de aplicare a Regulamentului (CEE) nr. 2913/92 al Consiliului de instituire a Codului vamal comunitar ⁽⁸⁾. Stabilirea țării de origine a produselor alimentare se va întemeia pe normele menționate, cu care operatorii din sectorul alimentar și administrațiile sunt familiarizați, ceea ce ar trebui să faciliteze punerea în aplicare.

(34) Declarația nutrițională privind un produs alimentar se referă la informațiile privind valoarea sa energetică și prezența anumitor nutrienți. Indicarea obligatorie pe ambalaj a informațiilor nutriționale ar trebui să sprijine acțiunile din domeniul nutriției ca parte a politicilor din domeniul sănătății publice care ar putea include furnizarea de recomandări științifice pentru educația cetățenilor în domeniul nutriției și să le permită să facă o alegere a produselor alimentare în cunoștință de cauză.

(35) Pentru a facilita compararea produselor cu ambalaje de dimensiuni diferite, se impune reținerea cerinței ca declarația nutrițională obligatorie să facă referire la cantitatea de 100 g sau 100 ml și, dacă este cazul, să se permită introducerea de declarații suplimentare pentru alte porții. Prin urmare, în cazul în care produsul alimentar respectiv este preambalat și se pot identifica porții separate sau unități de consum, ar trebui să se permită introducerea unei declarații nutriționale per porție sau per unitate de consum, pe lângă informațiile per cantitate de 100 g sau 100 ml. În plus, pentru a furniza indicații comparabile legate de porții sau unități de consum, Comisia ar trebui împuternicită să adopte norme privind prezentarea declarației nutriționale per porție sau per unitate de consum pentru categorii specifice de produse alimentare.

(36) Cartea albă a Comisiei a subliniat anumite aspecte nutriționale importante pentru sănătatea publică precum acizii grași saturați, zaharurile sau sodiul. Prin urmare, cerințele privind furnizarea obligatorie a informațiilor nutriționale trebuie să țină seama de aceste aspecte.

(37) Deoarece unul dintre obiectivele urmărite de prezentul regulament constă în punerea la dispoziția consumatorului final a unei baze pentru ca acesta să facă alegeri în cunoștință de cauză, este important să se asigure, în acest scop, înțelegerea cu ușurință a informațiilor furnizate pe etichetă de către consumatorul final. Prin urmare, ar trebui să se utilizeze pe etichetă termenul „sare” în locul termenului corespunzător al nutrientului „sodiu”.

(38) În interesul consecvenței și coerenței dreptului Uniunii, includerea voluntară a mențiunilor nutriționale și de sănătate pe etichetele produselor alimentare ar trebui să se realizeze în conformitate cu Regulamentul (CE) nr. 1924/2006 al Parlamentului European și al Consiliului din 20 decembrie 2006 privind mențiunile nutriționale și de sănătate înscrise pe produsele alimentare ⁽⁹⁾.

⁽¹⁾ Regulamentul (CE) nr. 1760/2000 al Parlamentului European și al Consiliului din 17 iulie 2000 de stabilire a unui sistem de identificare și înregistrare a bovinelor și privind etichetarea cărnii de vită și mânzat și a produselor din carne de vită și mânzat (JO L 204, 11.8.2000, p. 1).

⁽²⁾ Directiva 2001/110/CE a Consiliului din 20 decembrie 2001 privind mierea (JO L 10, 12.1.2002, p. 47).

⁽³⁾ Regulamentul (CE) nr. 1580/2007 al Comisiei din 21 decembrie 2007 de stabilire a normelor de aplicare a Regulamentelor (CE) nr. 2200/96, (CE) nr. 2201/96 și (CE) nr. 1182/2007 ale Consiliului în sectorul fructelor și legumelor (JO L 350, 31.12.2007, p. 1).

⁽⁴⁾ Regulamentul (CE) nr. 104/2000 al Consiliului din 17 decembrie 1999 privind organizarea comună a piețelor în sectorul produselor pescărești și de acvacultură (JO L 17, 21.1.2000, p. 22).

⁽⁵⁾ Regulamentul (CE) nr. 1760/2000.

⁽⁶⁾ Regulamentul (CE) nr. 1019/2002 al Comisiei din 13 iunie 2002 privind standardele de comercializare a uleiului de măsline (JO L 155, 14.6.2002, p. 27).

⁽⁷⁾ JO L 302, 19.10.1992, p. 1.

(⁸) JO L 253, 11.10.1993, p. 1.

(⁹) JO L 404, 30.12.2006, p. 9.

(39) Pentru a evita obligațiile inutile pentru operatorii din sectorul alimentar, anumite categorii de produse alimentare neprelucrate sau pentru care informațiile nutriționale nu constituie un factor determinant pentru decizia de cumpărare a consumatorului, respectiv al căror ambalaj este prea mic pentru a se putea satisface cerințele obligatorii în materie de etichetare, ar trebui să fie exceptate de la furnizarea obligatorie a unei declarații nutriționale, cu excepția cazului în care obligația de a furniza respectivele informații este prevăzută de alte norme ale Uniunii.

(40) Ținând seama de natura specifică a băuturilor alcoolice, Comisia ar trebui invitată să analizeze mai îndeaproape cerințele de furnizare a informațiilor pentru aceste produse. Prin urmare, Comisia ar trebui, ținând seama de nevoia de a asigura coerența cu alte politici relevante ale Uniunii, să producă un raport în termen de trei ani de la intrarea în vigoare a prezentului regulament cu privire la aplicarea cerințelor de a furniza informații cu privire la ingrediente și informații nutriționale în cazul băuturilor alcoolice. În plus, ținând seama de Rezoluția Parlamentului European din 5 septembrie 2007 privind strategia Uniunii Europene de sprijinire a statelor membre în vederea reducerii efectelor nocive ale consumului de alcool (¹), de avizul Comitetului Economic și Social European (²), de activitatea Comisiei, precum și de preocupările publicului larg privind problemele generate de alcool, în special în cazul tinerilor și al consumatorilor vulnerabili, Comisia, după consultarea părților interesate și a statelor membre, ar trebui să analizeze dacă este necesară o definiție a băuturilor de tipul „alcopop”, destinate în mod specific tinerilor. De asemenea, Comisia ar trebui să propună, dacă este cazul, cerințe specifice referitoare la băuturile alcoolice în contextul prezentului regulament.

(41) Pentru a atrage consumatorul de rând și pentru a servi scopului informativ pentru care a fost introdusă și dat fiind nivelul actual de cunoștințe privind alimentația, informațiile nutriționale prezentate ar trebui să fie simple și ușor de înțeles. Plasarea informațiilor nutriționale parțial în câmpul vizual principal, cunoscut sub denumirea de „partea frontală a ambalajului” și parțial pe altă parte a ambalajului, cum ar fi pe „partea posterioară a ambalajului” ar putea crea confuzii pentru consumatori. Prin urmare, declarația nutrițională ar trebui să figureze în același câmp vizual. În plus, cu titlu voluntar, cele mai importante elemente ale informațiilor nutriționale pot fi repetate în câmpul vizual principal, pentru a ajuta consumatorii să observe cu ușurință informațiile nutriționale esențiale în momentul achiziționării produselor alimentare. Alegerea liberă privind informațiile care pot fi repetate ar putea crea confuzii pentru consumatori. Prin urmare, este necesar să se clarifice care sunt informațiile care pot fi repetate.

(42) Pentru a-i încuraja pe operatorii din sectorul alimentar să furnizeze în mod voluntar informațiile incluse în declarația nutrițională pentru produse alimentare precum băuturile alcoolice și produsele alimentare care nu au fost preambalate și care pot fi exceptate de la obligația unei declarații nutriționale, ar trebui acordată posibilitatea de a declara numai un număr redus de elemente din declarația nutrițională. Cu toate acestea, ar trebui să fie stabilite în mod clar informațiile care pot fi furnizate în mod voluntar, pentru a se evita situația în care consumatorul ar fi indus în eroare de alegerea liberă a operatorului din sectorul alimentar.

(43) Există evoluții recente în ceea ce privește exprimarea declarației nutriționale, sub altă formă decât per 100 g, per 100 ml, per porție, sau în ceea ce privește prezentarea acesteia, prin utilizarea unor reprezentări grafice sau simboluri, în anumite state membre și anumite organizații din cadrul sectorului alimentar. Aceste forme suplimentare de exprimare și de prezentare pot ajuta consumatorii să înțeleagă mai bine declarația nutrițională. Cu toate acestea, nu există suficiente dovezi științifice la nivelul întregii Uniuni cu privire la modul în care consumatorul de rând înțelege și utilizează formele alternative de exprimare și de prezentare a informațiilor. Prin urmare, ar trebui să se permită dezvoltarea a diferite forme de exprimare și de prezentare pe baza criteriilor stabilite în prezentul regulament, iar Comisia ar trebui să fie invitată să pregătească un raport referitor la utilizarea respectivelor forme de exprimare și de prezentare, la efectul lor pe piața internă și la oportunitatea continuării armonizării.

(44) Pentru a ajuta Comisia în elaborarea acestui raport, statele membre ar trebui să furnizeze Comisiei informațiile relevante referitoare la utilizarea unor forme suplimentare de exprimare și de prezentare a declarației nutriționale pe piețele naționale. În acest scop, statele membre ar trebui să fie împuternicite să solicite operatorilor din sectorul alimentar care introduc pe piețele naționale produse alimentare care fac obiectul unor forme suplimentare de exprimare sau de prezentare să notifice autorităților naționale utilizarea unor astfel de forme suplimentare, precum și justificările relevante referitoare la îndeplinirea cerințelor prevăzute de prezentul regulament.

(45) Este de dorit să se asigure un anumit nivel de consecvență în dezvoltarea unor forme suplimentare de exprimare și de prezentare a declarației nutriționale. Prin urmare, este oportun să se promoveze schimbul constant

de bune practici și experiență între statele membre și cu Comisia și să se promoveze participarea părților interesate la astfel de schimburi.

(46) Menționarea în același câmp vizual a cantității elementelor nutriționale și a indicatorilor comparativi într-o formă ușor de identificat pentru a permite o apreciere a proprietăților nutriționale ale unui produs alimentar ar trebui considerată în ansamblu ca o parte a declarației nutriționale și nu ar trebui să fie tratată ca un grup de mențiuni individuale.

⁽¹⁾ JO C 187 E, 24.7.2008, p. 160.

⁽²⁾ JO C 77, 31.3.2009, p. 81.

(47) Experiența arată că, în multe cazuri, informațiile furnizate în mod voluntar referitoare la produsele alimentare sunt în detrimentul clarității informațiilor care trebuie menționate în mod obligatoriu. Prin urmare, ar trebui să se stabilească criteriile care să sprijine operatorii din sectorul alimentar și autoritățile însărcinate cu aplicarea să găsească un echilibru între furnizarea informațiilor obligatorii și a informațiilor facultative referitoare la produsele alimentare.

(48) Statele membre ar trebui să își păstreze dreptul, în funcție de condițiile locale și de împrejurările practice, de a stabili norme referitoare la furnizarea informațiilor pentru produsele alimentare care nu sunt preambalate. Deși în astfel de cazuri solicitarea de către consumatori a unor informații suplimentare este limitată, informațiile referitoare la alergenii potențiali sunt considerate extrem de importante. Dovezile arată că majoritatea cazurilor de alergii alimentare își găsesc originea în produse alimentare care nu au fost preambalate. În consecință, informațiile referitoare la alergenii potențiali ar trebui să fie întotdeauna furnizate consumatorilor.

(49) În ceea ce privește chestiunile armonizate în mod specific prin prezentul regulament, statele membre nu ar trebui să fie în măsură să adopte dispoziții naționale, cu excepția cazurilor permise de dreptul Uniunii. Prezentul regulament nu ar trebui să împiedice statele membre să adopte măsuri la nivel național privind chestiunile care nu sunt în mod specific armonizate prin acesta. Totuși, respectivele măsuri naționale nu ar trebui să interzică, să obstrucționeze sau să restricționeze libera circulație a bunurilor care sunt în conformitate cu prezentul regulament.

(50) Consumatorii Uniunii manifestă un interes din ce în ce mai mare pentru punerea în aplicare a normelor Uniunii referitoare la bunăstarea animalelor în momentul sacrificării, inclusiv dacă animalul a fost asomat înainte de sacrificare. În acest sens, în contextul viitoarei strategii a Uniunii în domeniul protecției și bunăstării animalelor, ar trebui să se analizeze posibilitatea efectuării unui studiu referitor la oportunitatea de a furniza consumatorilor informațiile relevante referitoare la asomarea animalelor.

(51) Legislația privind informațiile referitoare la produsele alimentare ar trebui să poată fi adaptată la evoluția rapidă a mediului social, economic și tehnologic.

(52) Statele membre ar trebui să efectueze controale oficiale pentru a impune respectarea prezentului regulament, în conformitate cu Regulamentul (CE) nr. 882/2004 al Parlamentului European și al Consiliului din 29 aprilie 2004 privind controalele oficiale efectuate pentru a asigura verificarea conformității cu legislația privind hrana pentru animale și produsele alimentare și cu normele de sănătate animală și de bunăstare a animalelor ⁽¹⁾.

(53) Trimiterile la Directiva 90/496/CEE din Regulamentul (CE) nr. 1924/2006 și din Regulamentul (CE) nr. 1925/2006 al Parlamentului European și al Consiliului din 20 decembrie 2006 privind adaosul de vitamine și minerale, precum și de anumite substanțe de alt tip în produsele alimentare ⁽²⁾ ar trebui să fie actualizate pentru a ține seama de prezentul regulament. Regulamentele (CE) nr. 1924/2006 și (CE) nr. 1925/2006 ar trebui modificate în consecință.

(54) Actualizarea frecventă și neregulată a cerințelor privind informațiile referitoare la produsele alimentare poate impune sarcini administrative considerabile întreprinderilor din sectorul alimentar, în special întreprinderilor mici și mijlocii. Prin urmare, ar trebui să se garanteze că măsurile care pot fi adoptate de Comisie în exercitarea competențelor conferite de prezentul regulament s-ar aplica de la aceeași dată a oricărui an calendaristic, la expirarea unei perioade de tranziție corespunzătoare. În cazuri de urgență, ar trebui să se permită derogări de la acest principiu atunci când scopul măsurilor vizate este protecția sănătății umane.

(55) Pentru a le permite operatorilor din sectorul alimentar să adapteze etichetarea produselor lor la noile cerințe introduse de prezentul regulament, este important să se prevadă perioade de tranziție corespunzătoare pentru aplicarea prezentului regulament.

(56) Având în vedere modificările substanțiale ale cerințelor în materie de etichetare nutrițională introduse prin prezentul regulament, în special modificările legate de conținutul declarației nutriționale, operatorii din sectorul alimentar ar trebui să fie autorizați să anticipeze aplicarea prezentului regulament.

(57) Deoarece obiectivele prezentului regulament nu pot fi realizate în mod satisfăcător de statele membre și prin urmare acestea pot fi realizate mai bine la nivelul Uniunii, Uniunea poate adopta măsuri, în conformitate cu principiul subsidiarității, astfel cum se prevede la articolul 5 din Tratatul privind Uniunea Europeană. În conformitate cu principiul proporționalității enunțat la același articol, prezentul regulament nu depășește ceea ce este necesar pentru atingerea acestor obiective.

(58) Competența de a adopta acte delegate, în conformitate cu articolul 290 din TFUE, ar trebui delegată Comisiei, în ceea ce privește, printre altele, disponibilitatea anumitor mențiuni obligatorii prin alte mijloace decât pe ambalaj sau pe etichetă, lista produselor alimentare pentru care nu este obligatorie furnizarea unei liste a ingredientelor, reexaminarea listei substanțelor sau a produselor care provoacă alergii sau intoleranțe sau lista nutrienților care pot fi declarați în mod voluntar. Este deosebit de important ca, în cursul lucrărilor sale pregătitoare, Comisia să organizeze consultări adecvate, inclusiv la nivel de experți. În cursul pregătirii și elaborării actelor delegate, Comisia ar trebui să asigure transmiterea simultană, adecvată și la timp a documentelor relevante către Parlamentul European și Consiliu.

(¹) JO L 165, 30.4.2004, p. 1.

(²) JO L 404, 30.12.2006, p. 26.

(59) Pentru a asigura condiții uniforme de punere în aplicare a prezentului regulament, Comisia ar trebui să fie împuternicită să adopte acte de punere în aplicare în ceea ce privește, printre altele, modalitățile de exprimare a uneia sau a mai multor mențiuni prin intermediul pictogramelor sau al simbolurilor în locul cuvintelor sau al cifrelor, modalitățile de indicare a datei durabilității minime, modalitățile de indicare a țării de origine sau a locului de proveniență pentru carne, precizia valorilor declarate în vederea declarației nutriționale sau exprimarea per porție sau per unitate de consum a declarației nutriționale. Respectivul competențe ar trebui exercitate în conformitate cu Regulamentul (UE) nr. 182/2011 al Parlamentului European și al Consiliului din 16 februarie 2011 de stabilire a normelor și principiilor generale privind mecanismele de control de către statele membre al exercitării competențelor de executare de către Comisie (¹),

ADOPTĂ PREZENTUL REGULAMENT:

CAPITOLUL I

DISPOZIȚII GENERALE

Articolul 1

Obiectul și domeniul de aplicare

(1) Prezentul regulament stabilește bazele pentru asigurarea unui înalt nivel de protecție a consumatorului în domeniul informațiilor referitoare la produsele alimentare, luând în considerare diferențele de percepție ale consumatorilor și nevoia acestora de informații și asigurând în același timp buna funcționare a pieței interne.

(2) Prezentul regulament definește principiile, cerințele și responsabilitățile generale care reglementează informațiile referitoare la produsele alimentare, în special etichetarea produselor alimentare. Acesta prevede mijloacele pentru garantarea dreptului consumatorilor la informare și procedurile pentru furnizarea informațiilor referitoare la produsele alimentare, ținând seama de necesitatea de a prevedea suficientă flexibilitate pentru a putea răspunde evoluțiilor viitoare și noilor cerințe privind informațiile.

(3) Prezentul regulament se aplică operatorilor din sectorul alimentar în toate etapele lanțului alimentar, în cazul în care activitățile acestora privesc informarea consumatorilor cu privire la produsele alimentare. Acesta se aplică tuturor produselor

alimentare destinate consumatorului final, inclusiv produselor alimentare livrate de unitățile de restaurație colectivă și produselor alimentare destinate a fi furnizate acestora.

Prezentul regulament se aplică serviciilor de restaurație oferite de societățile de transport atunci când plecarea are loc pe teritoriul statelor membre cărora li se aplică tratatele.

(4) Prezentul regulament se aplică fără a aduce atingere cerințelor de etichetare prevăzute în dispozițiile specifice ale Uniunii aplicabile anumitor produse alimentare.

Articolul 2

Definiții

(1) În sensul prezentului regulament, se aplică următoarele definiții:

(a) definițiile referitoare la „produs alimentar”, „legislație alimentară”, „întreprindere cu profil alimentar”, „operator din sectorul alimentar”, „comerț cu amănuntul”, „introducere pe piață” și „consumator final” de la articolul 2 și de la articolul 3 punctele 1, 2, 3, 7, 8 și 18 din Regulamentul (CE) nr. 178/2002;

(b) definițiile referitoare la „prelucrare”, „produse neprelucrate” și „produse prelucrate” de la articolul 2 alineatul (1) literele (m), (n) și (o) din Regulamentul (CE) nr. 852/2004 al Parlamentului European și al Consiliului din 29 aprilie 2004 privind igiena produselor alimentare ⁽²⁾;

(c) definiția referitoare la „enzimă alimentară” de la articolul 3 alineatul (2) litera (a) din Regulamentul (CE) nr. 1332/2008 al Parlamentului European și al Consiliului din 16 decembrie 2008 privind enzimele alimentare ⁽³⁾;

(d) definițiile referitoare la „aditiv alimentar”, „adjuvant tehnologic” și „substanță suport” de la articolul 3 alineatul (2) literele (a) și (b) și, respectiv, de la punctul 5 din anexa I la Regulamentul (CE) nr. 1333/2008 al Parlamentului European și al Consiliului din 16 decembrie 2008 privind aditivii alimentari ⁽⁴⁾;

(e) definiția „aromelor” de la articolul 3 alineatul (2) litera (a) din Regulamentul (CE) nr. 1334/2008 al Parlamentului European și al Consiliului din 16 decembrie 2008 privind aromele și anumite ingrediente alimentare cu proprietăți aromatizante destinate utilizării în și pe produsele alimentare ⁽⁵⁾;

(f) definițiile referitoare la „carne” și „carne separată mecanic”, „preparate din carne”, „produse pescărești” și „produse din carne” de la punctele 1.1, 1.14, 1.15, 3.1 și 7.1 din anexa I la Regulamentul (CE) nr. 853/2004 al Parlamentului European și al Consiliului din 29 aprilie 2004 de stabilire a unor norme specifice de igienă care se aplică alimentelor de origine animală ⁽⁶⁾;

(g) definiția referitoare la „publicitate” de la articolul 2 litera (a) din Directiva 2006/114/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 12 decembrie 2006 privind publicitatea înșelătoare și comparativă ⁽⁷⁾.

⁽¹⁾ JO L 55, 28.2.2011, p. 13.

⁽²⁾ JO L 139, 30.4.2004, p. 1.

⁽³⁾ JO L 354, 31.12.2008, p. 7.

⁽⁴⁾ JO L 354, 31.12.2008, p. 16.

⁽⁵⁾ JO L 354, 31.12.2008, p. 34.

⁽⁶⁾ JO L 139, 30.4.2004, p. 55.

⁽⁷⁾ JO L 376, 27.12.2006, p. 21.

(2) De asemenea, se aplică următoarele definiții:

(a) „informații referitoare la produsele alimentare” înseamnă informațiile referitoare la un produs alimentar puse la dispoziția consumatorului final prin intermediul unei etichete, al altor documente însoțitoare sau prin orice alte mijloace, inclusiv instrumente ale tehnologiei moderne sau comunicare verbală;

(b) „legislația privind informațiile referitoare la produsele alimentare” înseamnă dispozițiile Uniunii care reglementează informațiile referitoare la produsele alimentare, în special etichetarea, inclusiv normele generale aplicabile, în anumite împrejurări, tuturor produselor alimentare sau anumitor categorii de produse alimentare și normele care se aplică numai unor produse alimentare specifice;

- (c) „informații obligatorii referitoare la produsele alimentare” înseamnă mențiunile pe care le impun dispozițiile Uniunii pentru a fi furnizate consumatorului final;
- (d) „unitate de restaurație colectivă” înseamnă orice unitate (inclusiv un vehicul sau un stand fix sau mobil) precum restaurantele, cantinele, școlile, spitalele și societățile de catering, în care, în cadrul unei activități profesionale, sunt preparate produse alimentare destinate consumului direct de către consumatorul final;
- (e) „produs alimentar preambalat” înseamnă orice unitate de vânzare destinată a fi prezentată ca atare consumatorului final și unităților de restaurație colectivă, constituită dintr-un produs alimentar și din ambalajul în care a fost introdus înainte de a fi oferit spre vânzare, pe care acest ambalaj îl acoperă în întregime sau parțial, dar în asemenea mod încât conținutul să nu poată fi modificat fără ca ambalajul să fie deschis sau să suporte o modificare; conceptul de „produs alimentar preambalat” nu acoperă produsele alimentare ambalate în spațiul de comercializare la cererea consumatorului, respectiv preambalate în vederea vânzării directe;
- (f) „ingredient” înseamnă orice substanță sau produs, inclusiv aromele, aditivii alimentari și enzimele alimentare, precum și orice constituent al unui ingredient compus, utilizat(ă) în fabricarea sau prepararea unui produs alimentar și prezent(ă) încă în produsul finit, eventual sub o formă modificată; reziduurile nu sunt considerate ingrediente;
- (g) „loc de proveniență” înseamnă orice loc indicat ca fiind locul din care provine un produs alimentar, dar care nu este „țara de origine”, astfel cum este definită în conformitate cu articolele 23-26 din Regulamentul (CEE) nr. 2913/92; denumirea, denumirea comercială sau adresa operatorului din sectorul alimentar pe etichetă nu reprezintă o indicare a țării de origine sau a locului de proveniență a produselor alimentare în înțelesul prezentului regulament;
- (h) „ingredient compus” înseamnă un ingredient care este, la rândul lui, produs din mai multe ingrediente;
- (i) „etichetă” înseamnă orice marcaj, marcă, semn, imagine sau altă descriere scrisă, imprimată, ștanțată, marcată, gravată sau tipărită pe un produs alimentar sau atașată ambalajului sau recipientului unui astfel de produs;
- (j) „etichetare” înseamnă mențiunile, indicațiile, mărcile sau denumirile comerciale, imaginile sau semnele care se referă la un produs alimentar și care figurează pe orice ambalaj, document, anunț, etichetă, inel sau manșetă care însoțesc sau se referă la respectivul produs;
- (k) „câmp vizual” înseamnă toate suprafețele unui ambalaj care pot fi citite dintr-un singur unghi de vedere;
- (l) „câmpul vizual principal” înseamnă câmpul vizual al unui ambalaj care este cel mai probabil să fie văzut la prima vedere de către consumator la momentul cumpărării și care permite consumatorului să identifice imediat un produs după caracterul sau natura sa și, dacă este cazul, după marca acestuia. În cazul în care ambalajul are mai multe câmpuri vizuale principale identice, câmpul vizual principal este cel ales de operatorul din sectorul alimentar;
- (m) „lizibilitate” înseamnă aspectul fizic al informațiilor prin care informațiile sunt accesibile vizual publicului larg care este determinat de diferite elemente, printre care dimensiunea fontului, distanța dintre litere, distanța dintre rânduri, de grosimea liniilor, culoare, tipul caracterelor, raportul dintre lățimea și înălțimea caracterului, suprafața materialului, precum și de contrastul semnificativ dintre text și fundal;
- (n) „denumire legală” înseamnă denumirea unui produs alimentar prevăzută în dispozițiile Uniunii care i se aplică sau, în absența unor astfel de dispoziții, denumirea prevăzută în actele cu putere de lege și actele administrative aplicabile în statele membre în care produsul alimentar este vândut consumatorului final sau unităților de restaurație colectivă;
- (o) „denumire curentă” înseamnă o denumire care este acceptată drept denumire a produsului alimentar de către consumatorii din statul membru în care este vândut, fără ca denumirea să necesite explicații suplimentare;
- (p) „denumire descriptivă” înseamnă o denumire care oferă o descriere a produsului alimentar și, dacă este cazul, a utilizării lui în mod suficient de clar încât să permită consumatorului să stabilească natura efectivă a acestuia și să îl deosebească de alte produse cu care ar putea fi confundat;
- (q) „ingredient primar” înseamnă ingredientul sau ingredientele dintr-un produs alimentar care reprezintă mai mult de 50 % din respectivul aliment sau pe care consumatorul le asociază de obicei cu denumirea produsului și pentru care, în majoritatea cazurilor, este necesară o mențiune cantitativă;

(r) „data durabilității minimale” înseamnă data până la care produsul alimentar își păstrează proprietățile specifice atunci când este păstrat în mod corespunzător;

(s) „nutrient” înseamnă proteine, glucide, grăsimi, fibre, sodiu, vitamine și minerale enumerate în Partea A punctul 1 din Anexa XIII la prezentul regulament, precum și substanțele care aparțin sau fac parte din oricare dintre respectivele categorii;

(t) „nanomaterial fabricat” înseamnă orice material produs în mod intenționat care conține una sau mai multe dimensiuni de ordinul a 100 nm sau mai puțin sau care este alcătuit din părți funcționale distincte, în interior sau la suprafață, dintre care multe au una sau mai multe dimensiuni de ordinul a 100 nm sau mai puțin, inclusiv structurile, aglomeratele sau agregatele, care pot să aibă o dimensiune mai mare de 100 nm, dar posedă proprietăți caracteristice scării nanometrice.

Proprietățile care sunt caracteristice scării nanometrice includ:

(i) proprietățile legate de suprafața specifică mare a materialelor luate în considerare; și/sau

(ii) proprietățile fizico-chimice specifice care diferă de cele ale aceluiași material sub altă formă decât cea nanometrică;

(u) „mijloc de comunicare la distanță” înseamnă orice mijloc care, fără prezența fizică simultană a furnizorului și a consumatorului, poate fi utilizat pentru încheierea unui contract între aceste părți.

(3) În sensul prezentului regulament, țara de origine a unui produs alimentar se referă la originea unui produs alimentar, astfel cum este stabilită în conformitate cu articolele 23-26 din Regulamentul (CEE) nr. 2913/92.

(4) Se aplică, de asemenea, definițiile specifice prevăzute în anexa I.

CAPITOLUL II

PRINCIPIILE GENERALE ALE INFORMAȚIILOR REFERITOARE LA PRODUSELE ALIMENTARE

Articolul 3

Obiective generale

(1) Furnizarea informațiilor referitoare la produsele alimentare urmărește asigurarea unui nivel ridicat de protecție a sănătății și intereselor consumatorilor, oferind consumatorilor finali o bază pentru a face o alegere în cunoștință de cauză și pentru a utiliza în mod sigur produsele alimentare, ținând seama în special de considerații de ordin sanitar, economic, ecologic, social și etic.

(2) Legislația privind informațiile referitoare la produsele alimentare își propune să creeze un spațiu la nivelul Uniunii în care produsele alimentare produse și comercializate legal să circule liber, ținând seama, după caz, de necesitatea de a apăra interesele legitime ale producătorilor și de a promova fabricarea de produse de calitate.

(3) Atunci când legislația privind informațiile referitoare la produsele alimentare stabilește noi cerințe, se acordă o perioadă de tranziție după intrarea în vigoare a noilor cerințe, cu excepția cazurilor justificate în mod corespunzător. În timpul unei perioade de tranziție, produsele alimentare ale căror etichete nu respectă noile cerințe pot fi introduse pe piață, iar stocurile de astfel de produse introduse pe piață înainte de expirarea perioadei de tranziție pot continua să fie vândute până la epuizarea lor.

(4) Se efectuează o consultare deschisă și transparentă a publicului, inclusiv a părților interesate, direct sau prin organisme reprezentative, în timpul pregătirii, evaluării și revizuirii legislației alimentare, cu excepția cazurilor în care urgența problemei respective nu permite aceasta.

Articolul 4

Principiile care reglementează informațiile obligatorii referitoare la produsele alimentare

(1) Informațiile obligatorii referitoare la produsele alimentare impuse de legislația privind informațiile referitoare la produsele alimentare se referă la informațiile care se încadrează în special în următoarele categorii:

- (a) informații privind identitatea și compoziția, proprietățile sau alte caracteristici ale produsului alimentar;
- (b) informații privind protecția sănătății consumatorilor și utilizarea sigură a unui produs alimentar. În mod special, acestea se referă la informații privind:
 - (i) însușirile legate de compoziție care pot dăuna sănătății anumitor grupuri de consumatori;
 - (ii) data durabilității minime, condițiile de păstrare și de siguranță a utilizării;
 - (iii) efectele asupra sănătății, inclusiv riscurile și consecințele legate de consumul dăunător și periculos al unui produs alimentar;
- (c) informații privind caracteristicile nutriționale care să permită consumatorilor, inclusiv celor care urmează un regim alimentar special, să aleagă în cunoștință de cauză.

(2) Atunci când se ia în considerare nevoia de informații obligatorii referitoare la produsele alimentare și care să permită consumatorilor să facă o alegere în cunoștință de cauză, se ține seama de faptul că majoritatea acestora consideră deosebit de necesare anumite informații pe care le prețuiesc în mod special sau de orice avantaje general acceptate pentru consumator.

Articolul 5

Consultarea Autorității Europene pentru Siguranța Alimentară

Orice măsură a Uniunii în domeniul legislației privind informațiile referitoare la produsele alimentare susceptibile de a avea un efect asupra sănătății publice se adoptă după consultarea Autorității Europene pentru Siguranța Alimentară („Autoritatea”).

CAPITOLUL III

CERINȚE GENERALE PRIVIND INFORMAȚIILE REFERITOARE LA PRODUSELE ALIMENTARE ȘI RESPONSABILITĂȚILE OPERATORILOR DIN SECTORUL ALIMENTAR

Articolul 6

Cerință de bază

Orice produs alimentar destinat consumatorului final sau unităților de restaurație colectivă este însoțit de informații referitoare la produsul respectiv în conformitate cu prezentul regulament.

Articolul 7

Practici corecte de informare

(1) Informațiile referitoare la produsele alimentare nu trebuie să inducă cumpărătorul în eroare, în special:

- (a) în ceea ce privește caracteristicile produsului alimentar și în special în ceea ce privește natura, identitatea, proprietățile, compoziția, cantitatea, data durabilității minime, țara de origine sau locul de proveniență, metoda de fabricație sau producție;
- (b) atribuind produsului alimentar efecte sau proprietăți pe care nu le are;
- (c) sugerând că produsul alimentar posedă caracteristici speciale, atunci când, în realitate, toate produsele alimentare similare posedă asemenea caracteristici, mai ales evidențiind în mod special prezența sau absența anumitor ingrediente sau/și nutrienți;

(d) sugerând, prin intermediul prezentării, în descrieri sau imagini, prezența unui anumit produs alimentar sau a unui anumit ingredient, câtă vreme, în realitate, o componentă prezentă în mod natural sau un ingredient utilizat în mod normal în respectivul produs alimentar a fost înlocuit(ă) cu o altă componentă sau cu un alt ingredient.

(2) Informațiile referitoare la produsele alimentare sunt precise, clare și ușor de înțeles de către consumator.

(3) Sub rezerva derogărilor prevăzute de legislația Uniunii aplicabile apelor minerale naturale și produselor alimentare cu destinații nutriționale speciale, informațiile referitoare la produsele alimentare nu atribuie niciunui produs alimentar proprietăți de prevenire, de tratament sau de vindecare a unei boli umane și nu evocă astfel de proprietăți.

(4) Alineatele (1), (2) și (3) se aplică, de asemenea:

(a) publicității;

(b) prezentării produselor alimentare, în special formei, aspectului sau ambalajului acestora, materialului folosit pentru ambalare, modului în care sunt prezentate, precum și locului în care sunt expuse.

Articolul 8

Responsabilități

(1) Operatorul din sectorul alimentar căruia îi revine răspunderea pentru informarea consumatorilor cu privire la produsele alimentare este operatorul sub a cărui denumire sau denumire comercială se comercializează produsul alimentar sau, dacă operatorul respectiv nu are sediul în Uniune, importatorul pe piața Uniunii Europene.

(2) Operatorul din sectorul alimentar căruia îi revine răspunderea pentru informarea consumatorilor cu privire la produsele alimentare asigură existența și acuratețea informațiilor referitoare la produsele alimentare în conformitate cu legislația aplicabilă privind informațiile referitoare la produsele alimentare și cu cerințele dispozițiilor de drept intern relevante.

(3) Operatorii din sectorul alimentar care nu intervin în informațiile referitoare la produsele alimentare nu furnizează produse alimentare despre care știu sau presupun, pe baza informațiilor pe care le dețin în calitate de profesioniști, că nu sunt conforme cu legislația aplicabilă privind informațiile referitoare la produsele alimentare și cu cerințele dispozițiilor de drept intern relevante.

(4) Operatorii din sectorul alimentar, în cadrul întreprinderilor pe care le gestionează, nu modifică informațiile care însoțesc un produs alimentar dacă o astfel de modificare ar induce în eroare consumatorul final sau ar reduce în orice alt mod nivelul de protecție a consumatorului și posibilitățile acestuia de a alege în cunoștință de cauză. Operatorii din sectorul alimentar sunt răspunzători de orice modificări pe care le efectuează în cazul informațiilor referitoare la produsele alimentare care însoțesc un produs alimentar.

(5) Fără a aduce atingere alineatelor (2)-(4), operatorii din sectorul alimentar, în cadrul întreprinderilor pe care le gestionează, asigură și verifică respectarea cerințelor legislației privind informațiile referitoare la produsele alimentare și ale dispozițiilor naționale corespunzătoare relevante pentru activitățile lor.

(6) În cadrul întreprinderilor pe care le gestionează, operatorii din sectorul alimentar asigură transmiterea informațiilor privind produsele alimentare care nu sunt preambalate și care sunt destinate consumatorului final sau unei unități de restaurație colectivă către operatorul din sectorul alimentar care recepționează produsele alimentare respective pentru a permite, atunci când este necesar, furnizarea informațiilor obligatorii referitoare la produsele alimentare către consumatorul final.

(7) În următoarele cazuri, operatorii din sectorul alimentar asigură, în cadrul întreprinderilor pe care le gestionează, menționarea informațiilor obligatorii prevăzute la articolele 9 și 10 pe preambalaj sau pe o etichetă atașată acestuia sau pe documentele comerciale referitoare la produsele alimentare, în cazul în care se poate garanta că documentele respective însoțesc produsul alimentar la care se referă sau au fost trimise înaintea livrării sau concomitent cu aceasta:

(a) în cazul în care produsul alimentar preambalat este destinat consumatorului final, dar este comercializat într-o etapă anterioară vânzării către acesta și în cazul în care această etapă nu implică vânzarea către o unitate de restaurație colectivă;

(b) în cazul în care produsul alimentar preambalat este destinat unităților de restaurație colectivă pentru a fi preparat, prelucrat, împărțit sau decupat.

Fără a aduce atingere dispozițiilor primului paragraf, operatorii din sectorul alimentar asigură includerea mențiunilor prevăzute la articolul 9 alineatul (1) literele (a), (f), (g) și (h) și pe ambalajul extern în care produsele alimentare preambalate sunt prezentate spre comercializare.

(8) Operatorii din sectorul alimentar care le furnizează altor operatori din sectorul alimentar produse alimentare care nu sunt destinate consumatorului final sau unităților de restaurație colectivă se asigură că respectivii operatori din sectorul alimentar primesc suficiente informații care să le permită, după caz, să își îndeplinească obligațiile în temeiul alineatului (2).

CAPITOLUL IV

INFORMAȚII OBLIGATORII REFERITOARE LA PRODUSELE ALIMENTARE

SECȚIUNEA 1

Conținut și prezentare

Articolul 9

Lista mențiunilor obligatorii

(1) În conformitate cu articolele 10-35 și sub rezerva excepțiilor prevăzute în prezentul capitol, este obligatorie menționarea următoarelor informații.

- (a) denumirea produsului alimentar;
- (b) lista ingredientelor;
- (c) orice ingredient sau adjuvant tehnologic menționat în anexa II sau provenit dintr-o substanță sau dintr-un produs menționat în anexa II care provoacă alergii sau intoleranță, utilizat în fabricarea sau prepararea unui produs alimentar și încă prezent în produsul finit, chiar și într-o formă modificată;
- (d) cantitatea de anumite ingrediente sau categorii de ingrediente;
- (e) cantitatea netă de produs alimentar;
- (f) data durabilității minimale sau data limită de consum;
- (g) condițiile speciale de păstrare și/sau condițiile de utilizare;
- (h) numele sau denumirea comercială și adresa operatorului din sectorul alimentar menționat la articolul 8 alineatul (1);
- (i) țara de origine sau locul de proveniență, în cazurile menționate la articolul 26;
- (j) instrucțiuni de utilizare, în cazul în care omiterea lor ar îngreuna utilizarea corectă a produsului alimentar;
- (k) pentru băuturile care conțin mai mult de 1,2 % de alcool în volum, concentrația alcoolică dobândită;
- (l) o declarație nutrițională.

(2) Mențiunile prevăzute la alineatul (1) sunt exprimate prin cuvinte și cifre. Fără a aduce atingere articolului 35, acestea pot fi menționate suplimentar prin pictograme sau simboluri.

(3) Atunci când Comisia adoptă acte delegate și acte de punere în aplicare la care se face referire în prezentul articol, mențiunile prevăzute la alineatul (1) pot fi în mod alternativ exprimate prin intermediul pictogramelor sau al simbolurilor, în locul cuvintelor sau al cifrelor.

Pentru a se asigura că consumatorii beneficiază de alte mijloace de prezentare a informațiilor obligatorii referitoare la produsele alimentare decât cuvintele sau cifrele și cu condiția să se asigure același nivel de informare ca atunci când se utilizează cuvinte și cifre, Comisia, ținând seama de elementele care dovedesc înțelegerea uniformă de către consumatori, poate stabili, prin intermediul actelor delegate în conformitate cu articolul 51, criteriile în baza cărora una sau mai multe mențiuni prevăzute la alineatul (1) pot fi exprimate prin pictograme sau simboluri în loc de cuvinte sau cifre.

(4) Pentru a asigura punerea în aplicare uniformă a dispozițiilor alineatului (3) din prezentul articol, Comisia poate adopta acte de punere în aplicare privind modalitățile de aplicare a criteriilor definite în conformitate cu alineatul (3) pentru a exprima una sau mai multe mențiuni prin intermediul pictogramelor sau simbolurilor în locul cuvintelor sau cifrelor. Actele de punere în aplicare respective se adoptă în conformitate cu procedura de examinare menționată la articolul 48 alineatul (2).

Articolul 10

Mențiuni obligatorii suplimentare pentru anumite tipuri sau categorii de produse alimentare

(1) În plus față de mențiunile prevăzute la articolul 9 alineatul (1), în anexa III sunt prevăzute mențiuni obligatorii suplimentare pentru anumite tipuri sau categorii de produse alimentare.

(2) Pentru a asigura informarea consumatorilor în ceea ce privește tipurile și categoriile specifice de produse alimentare și pentru a ține seama de progresele tehnologice, evoluțiile științifice, protecția sănătății consumatorilor sau utilizarea sigură a unui produs alimentar, Comisia poate modifica anexa III prin intermediul actelor delegate, în conformitate cu articolul 51.

În cazul apariției unui risc pentru sănătatea consumatorilor, atunci când motive de maximă urgență o impun, procedura prevăzută la articolul 52 se aplică actelor delegate adoptate în temeiul prezentului articol.

Articolul 11

Metrologie

Dispozițiile articolului 9 nu aduc atingere dispozițiilor mai specifice ale Uniunii în materie de metrologie.

Articolul 12

Punerea la dispoziție și amplasarea informațiilor obligatorii referitoare la produsele alimentare

(1) Informațiile obligatorii referitoare la produsele alimentare, pentru toate produsele alimentare, sunt disponibile și ușor accesibile, în conformitate cu prezentul regulament.

(2) În cazul produselor alimentare preambalate, informațiile obligatorii apar direct pe ambalaj sau pe eticheta atașată la acesta.

(3) Pentru a se asigura că consumatorii pot beneficia de alte mijloace de furnizare a informațiilor obligatorii referitoare la produsele alimentare, mai bine adaptate pentru anumite mențiuni obligatorii, și cu condiția să se asigure același nivel de informare ca și prin intermediul ambalajului sau etichetei, Comisia, ținând seama de elementele care dovedesc înțelegerea uniformă de către consumatori și de utilizarea răspândită a acestor mijloace în rândul consumatorilor, poate stabili, prin intermediul actelor delegate în conformitate cu articolul 51, criteriile în baza cărora anumite mențiuni obligatorii pot fi exprimate prin alte mijloace decât pe pachet sau pe etichetă.

(4) Pentru a asigura punerea în aplicare uniformă a alineatului (3) din prezentul articol, Comisia poate adopta acte de punere în aplicare privind modalitățile de aplicare a criteriilor prevăzute la alineatul (3) pentru exprimarea anumitor mențiuni obligatorii prin alte mijloace decât ambalajul sau eticheta. Respectivele acte de punere în aplicare se adoptă în conformitate cu procedura de examinare menționată la articolul 48 alineatul (2).

(5) În cazul produselor alimentare care nu sunt preambalate, se aplică dispozițiile articolului 44.

Articolul 13

Modul de prezentare a mențiunilor obligatorii

(1) Fără a aduce atingere măsurilor naționale adoptate în temeiul articolului 44 alineatul (2), informațiile obligatorii referitoare la produsele alimentare sunt amplasate într-un loc evident, astfel încât să fie ușor vizibile, lizibile și, după caz, indelebile. Acestea nu trebuie să fie în niciun caz disimulate, ascunse, trunchiate sau separate prin orice alte reprezentări scrise sau imagini sau prin orice alt element intercalat.

(2) Fără a aduce atingere dispozițiilor specifice ale Uniunii aplicabile anumitor produse alimentare, atunci când apar pe ambalaj sau pe eticheta atașată la acesta, mențiunile obligatorii prevăzute la articolul 9 alineatul (1) se imprimă pe ambalaj sau pe etichetă astfel încât să se asigure o lizibilitate bună, cu caractere folosind dimensiuni ale fontului pentru care înălțimea literei mici x, astfel cum este definită în anexa IV, este mai mare sau egală cu 1,2 mm.

(3) În cazul ambalajelor sau al recipientelor la care cea mai mare față prezintă o suprafață mai mică de 80 cm², dimensiunea fontului înălțimii literei mici x menționată la alineatul (2) este mai mare sau egală cu 0,9 mm.

(4) În scopul atingerii obiectivelor prezentului regulament, Comisia stabilește, prin intermediul actelor delegate în conformitate cu articolul 51, norme privind lizibilitatea.

Cu același scop ca cel menționat la primul paragraf, Comisia poate, prin intermediul actelor delegate, în conformitate cu articolul 51, să extindă cerințele de la alineatul (5) din prezentul articol la mențiunile obligatorii suplimentare pentru categorii sau tipuri specifice de produse alimentare.

(5) Mențiunile prevăzute la articolul 9 alineatul (1) literele (a), (e) și (k) figurează în același câmp vizual.

(6) Dispozițiile alineatului (5) din prezentul articol nu se aplică în cazurile menționate la articolul 16 alineatele (1) și (2).

Articolul 14

Vânzarea la distanță

(1) Fără a aduce atingere cerințelor privind informațiile prevăzute la articolul 9, în cazul produselor alimentare preambalate oferite spre vânzare prin mijloace de comunicare la distanță:

(a) informațiile obligatorii referitoare la produsele alimentare, cu excepția mențiunilor prevăzute la articolul 9 alineatul (1) litera (f), sunt puse la dispoziție înainte de cumpărare și apar pe suportul de vânzare la distanță sau sunt furnizate prin alte mijloace corespunzătoare identificate în mod clar de către operatorul din sectorul alimentar. În cazul în care sunt utilizate alte mijloace corespunzătoare, informațiile obligatorii referitoare la produsele alimentare sunt puse la dispoziție fără ca prin aceasta operatorii din sectorul alimentar să impună costuri suplimentare consumatorilor;

(b) toate mențiunile obligatorii sunt puse la dispoziție în momentul livrării.

(2) În cazul produselor alimentare care nu sunt preambalate oferite spre vânzare prin mijloace de comunicare la distanță, mențiunile obligatorii în temeiul articolului 44 sunt puse la dispoziție în conformitate cu alineatul (1) din prezentul articol.

(3) Alineatul (1) litera (a) nu se aplică produselor alimentare oferite spre vânzare prin intermediul automatelor sau al incintelor comerciale automatizate.

Articolul 15

Cerințe lingvistice

(1) Fără a aduce atingere dispozițiilor articolului 9 alineatul (3), informațiile obligatorii referitoare la produsele alimentare sunt redactate într-o limbă ușor de înțeles de către consumatorii din statele membre în care se comercializează produsul alimentar.

(2) Statul membru în care este comercializat un produs alimentar poate să prevadă, pe teritoriul său, ca aceste mențiuni să figureze în una sau mai multe dintre limbile oficiale ale Uniunii.

(3) Alineatele (1) și (2) nu împiedică redactarea mențiunilor în mai multe limbi.

Articolul 16

Omisiunea anumitor mențiuni obligatorii

(1) În cazul buteliilor de sticlă destinate reutilizării, care au un marcaj indelebil și care, prin urmare, nu poartă nici etichetă, nici inel, nici manșetă, sunt obligatorii numai mențiunile prevăzute la articolul 9 alineatul (1) literele (a), (c), (e), (f) și (l).

(2) În cazul ambalajelor sau al recipientelor la care cea mai mare față prezintă o suprafață mai mică de 10 cm², numai mențiunile prevăzute la articolul 9 alineatul (1) literele (a), (c), (e), (f) sunt obligatorii pe ambalaj sau pe etichetă. Mențiunile prevăzute la articolul 9 alineatul (1) litera (b) sunt furnizate prin alte mijloace sau sunt puse la dispoziție la cererea consumatorului.

(3) Fără a aduce atingere altor dispoziții ale Uniunii care prevăd o declarație nutrițională obligatorie, declarația menționată la articolul 9 alineatul (1) litera (l) nu este obligatorie pentru produsele alimentare menționate în anexa V.

(4) Fără a aduce atingere altor dispoziții ale Uniunii care prevăd o listă a ingredientelor sau o declarație nutrițională obligatorie, mențiunile de la articolul 9 alineatul (1) literele (b) și (l) nu sunt obligatorii pentru băuturile care conțin mai mult de 1,2 % alcool în volum.

Până la 13 decembrie 2014, Comisia întocmește un raport privind aplicarea articolului 18 și a articolului 30 alineatul (1) în cazul produselor menționate la prezentul alineat și în care abordează chestiunea acoperirii în viitor a unor categorii de băuturi alcoolice, în special, de obligația de a fi însoțite de informații privind valoarea energetică și motivele care ar justifica eventualele excepții, ținând seama de nevoia de a asigura coerența cu alte politici relevante ale Uniunii. În acest context, Comisia ia în considerare necesitatea de a propune o definiție a băuturilor de tip „alcopop”.

Comisia alătură raportului respectiv o propunere legislativă, dacă este cazul, care să stabilească norme pentru o listă a ingredientelor sau o declarație nutrițională obligatorie pentru aceste produse.

SECȚIUNEA 2

Dispoziții detaliate privind mențiunile obligatorii

Articolul 17

Denumirea produsului alimentar

(1) Denumirea produsului alimentar este denumirea sa legală. În absența unei asemenea denumiri, denumirea produsului alimentar este denumirea sa curentă sau, în cazul în care nu există o denumire curentă sau aceasta nu este folosită, se indică denumirea descriptivă a produsului alimentar.

(2) Se permite utilizarea în statul membru de comercializare a denumirii sub care produsul alimentar este fabricat și comercializat legal în statul membru de producție. Cu toate acestea, atunci când aplicarea celorlalte dispoziții ale prezentului regulament, în special a celor prevăzute la articolul 9, nu este de natură să permită consumatorilor din statul membru de comercializare să cunoască natura reală a produsului alimentar și să îl deosebească de produsele alimentare cu care ar putea fi confundat, denumirea produsului alimentar este însoțită de alte informații descriptive, care trebuie să figureze în apropierea acesteia.

(3) În cazuri excepționale, denumirea produsului alimentar din statul membru de producție nu se utilizează în statul membru de comercializare atunci când produsul alimentar pe care aceasta îl desemnează în statul membru de producție este atât de diferit, din punct de vedere al compoziției sau al fabricării sale, de produsul alimentar cunoscut sub această denumire în statul membru de comercializare, încât dispozițiile de la alineatul (2) nu sunt suficiente pentru a garanta, în statul membru de comercializare, o informare corectă a consumatorilor.

(4) Nicio denumire protejată, fie ea proprietate intelectuală, marcă de comerț sau nume fantezist, nu se poate substitui denumirii produsului alimentar.

(5) În anexa VI sunt prevăzute dispoziții specifice privind denumirea produsului alimentar și mențiunile care îl însoțesc.

Articolul 18

Lista ingredientelor

(1) Lista ingredientelor este precedată de un titlu sau de o mențiune corespunzătoare care conține cuvântul „ingrediente”. Lista respectivă cuprinde toate ingredientele din produsul alimentar, în ordinea descrescătoare a ponderii lor în momentul utilizării lor la fabricarea produsului alimentar.

(2) Ingredientele sunt desemnate prin denumirea lor specifică, după caz, în conformitate cu normele prevăzute la articolul 17 și în anexa VI.

(3) Toate ingredientele prezente sub formă de nanomateriale fabricate trebuie specificate în mod clar în lista ingredientelor. Denumirile acestor ingrediente sunt urmate de cuvântul „nano” între paranteze.

(4) Specificațiile tehnice pentru aplicarea alineatelor (1) și (2) din prezentul articol sunt prevăzute în anexa VII.

(5) În scopul atingerii obiectivelor prezentului regulament, Comisia, prin intermediul actelor delegate în conformitate cu articolul 51, ajustează și adaptează definiția nanomaterialelor fabricate menționate la articolul 2 alineatul (2) litera (t) în funcție de progresele tehnice și științifice sau de definițiile convenite la nivel internațional.

Articolul 19

Omissiona listei ingredientelor

(1) Pentru următoarele produse alimentare nu este obligatorie furnizarea unei liste de ingrediente:

(a) fructelor și legumelor proaspete, inclusiv cartofii, care nu au fost curățate, tăiate sau nu au făcut obiectul altui tratament similar;

(b) apele carbogazoase, în a căror descriere se indică caracterul carbogazos;

(c) oțeturile de fermentație provenite exclusiv dintr-un singur produs de bază, cu condiția să nu fi fost adăugat niciun alt ingredient;

(d) brânzeturile, untul, laptele și smântâna fermentate la care nu au fost adăugate alte ingrediente decât produsele lactate, enzimele alimentare și culturile de microorganisme necesare fabricării sau sarea necesară pentru fabricarea brânzeturilor, altele decât cele proaspete sau topite;

(e) produsele alimentare care conțin un singur ingredient, cu următoarele condiții:

(i) denumirea produsului alimentar să fie identică cu numele ingredientului; sau

(ii) denumirea produsului alimentar să permită identificarea clară a naturii ingredientului.

(2) Pentru a ține seama de relevanța pentru consumatori a unei liste a ingredientelor pentru anumite tipuri sau categorii de produse alimentare, Comisia poate, în cazuri excepționale, prin intermediul unor acte delegate, în conformitate cu articolul 51, să completeze dispozițiile de la alineatul (1) din prezentul articol, cu condiția ca omisiunile să nu determine o informare neadecvată a consumatorului final și a unităților de restaurație colectivă.

Articolul 20

Omissiona compuşilor unui produs alimentar din lista ingredientelor

Fără a aduce atingere dispozițiilor articolului 21, menționarea în lista ingredientelor a următorilor compuși ai unui produs alimentar nu este obligatorie:

(a) compușii unui ingredient care, în cursul procesului de fabricație, au fost temporar extrași pentru fi reîncorporați apoi într-o cantitate care nu depășește conținutul inițial;

(b) aditivii alimentari și enzimele alimentare:

(i) a căror prezență într-un produs alimentar este datorată exclusiv faptului că erau conținuți în unul sau în mai multe ingrediente ale produsului respectiv, în conformitate cu principiul transferului la care se face trimitere la articolul 18 alineatul (1) literele (a) și (b) din Regulamentul (CE) nr. 1333/2008, cu condiția să nu mai îndeplinească nicio funcție tehnologică în produsul finit; sau

(ii) care sunt utilizați ca adjuvanți tehnologici;

(c) substanțele suport și substanțele care nu sunt aditivi alimentari, dar sunt utilizate în același mod și cu același scop ca substanțele suport și care sunt utilizate în cantitățile strict necesare;

(d) substanțele care nu sunt aditivi alimentari, dar care sunt folosite în același mod și în același scop ca și adjuvanții tehnologici și care rămân prezente în produsul finit, chiar dacă într-o formă modificată;

(e) apa:

(i) atunci când se utilizează în procesul de fabricație numai pentru a permite reconstituirea unui ingredient utilizat într-o formă concentrată sau deshidratată; sau

(ii) în cazul lichidului de acoperire care, în mod normal, nu se consumă.

Articolul 21

Etichetarea anumitor substanțe sau produse care provoacă alergii sau intoleranțe

(1) Fără a aduce atingere normelor adoptate în temeiul articolului 44 alineatul (2), mențiunile la care se face referire la articolul 9 alineatul (1) litera (c) îndeplinesc următoarele cerințe:

(a) sunt incluse în lista ingredientelor, în conformitate cu normele prevăzute la articolul 18 alineatul (1), făcându-se referire în mod clar la numele substanței sau produsului, enumerate în anexa II; și

(b) denumirea substanței sau a produsului astfel cum este prevăzută în anexa II este pusă în evidență printr-un set de caracteristici grafice care o diferențiază clar de restul listei de ingrediente, de exemplu prin font, stilul caracterelor sau culoarea de fond.

În lipsa unei liste a ingredientelor, reprezentarea mențiunilor la care se face referire la articolul 9 alineatul (1) litera (c) include cuvântul „conține” urmat de numele substanței sau al produsului, enumerate în anexa II.

În cazul în care mai multe ingrediente sau mai mulți adjuvanți tehnologici ai unui produs alimentar provin dintr-o singură substanță sau dintr-un singur produs enumerat în anexa II, indicațiile de pe etichetă clarifică acest fapt în cazul fiecărui ingredient sau adjuvant tehnologic în cauză.

Includerea mențiunilor la care se face referire la articolul 9 alineatul (1) litera (c) nu este obligatorie în cazurile în care numele produsului alimentar face referire în mod clar la substanța sau produsul în cauză.

(2) Pentru a asigura o mai bună informare a consumatorilor și pentru a ține seama de cele mai recente progrese științifice și cunoștințe tehnice, Comisia reexaminează sistematic și, după caz, actualizează lista din anexa II prin intermediul actelor delegate, în conformitate cu articolul 51.

În cazul apariției unui risc pentru sănătatea consumatorilor, atunci când motive de maximă urgență o impun, procedura prevăzută la articolul 52 se aplică actelor delegate adoptate în conformitate cu prezentul articol.

Articolul 22

Indicarea cantității ingredientelor

(1) Indicarea cantității unui ingredient sau a unei categorii de ingrediente utilizat(e) la fabricarea sau prepararea unui produs alimentar este obligatorie atunci când ingredientul sau categoria de ingrediente în cauză:

- (a) figurează în denumirea produsului alimentar sau sunt asociate de obicei de către consumator cu denumirea respectivă;
- (b) sunt scoase în evidență în etichetare prin cuvinte, imagini sau reprezentări grafice; sau
- (c) sunt esențiale pentru a caracteriza un produs alimentar și pentru a-l diferenția de produsele cu care ar putea fi confundat din cauza denumirii sau aspectului său.

(2) Specificațiile tehnice pentru aplicarea alineatului (1), inclusiv cazurile specifice în care nu este obligatorie indicarea cantităților pentru anumite ingrediente, sunt prevăzute în anexa VIII.

Articolul 23

Cantitatea netă

(1) Cantitatea netă a unui produs alimentar este exprimată în litri, centilitri, mililitri, kilograme sau grame, după caz:

- (a) în unități de volum pentru produsele lichide;
- (b) în unități de masă pentru alte produse.

(2) Pentru a asigura o mai bună înțelegere de către consumatori a informațiilor referitoare la produsele alimentare care figurează pe etichetă, Comisia poate stabili, pentru anumite produse alimentare specificate, prin intermediul unor acte delegate, în conformitate cu articolul 51, o modalitate de exprimare a cantității nete diferită de cea menționată la alineatul (1) din prezentul articol.

(3) Specificațiile tehnice pentru aplicarea alineatului (1), inclusiv cazurile specifice în care nu este obligatorie indicarea cantității nete, sunt prevăzute în anexa IX.

Articolul 24

Data durabilității minimale, data limită de consum și data congelării

(1) În cazul produselor alimentare foarte perisabile din punct de vedere microbiologic și care, din cauza acestui fapt, pot reprezenta, după o scurtă perioadă, un pericol imediat pentru sănătatea umană, data durabilității minimale se înlocuiește cu data limită de consum. După data limită de consum se consideră că un produs alimentar nu prezintă siguranță, în conformitate cu articolul 14 alineatele (2)-(5) din Regulamentul (CE) nr. 178/2002.

(2) Data corespunzătoare este indicată în conformitate cu anexa X.

(3) Pentru a asigura o aplicare uniformă a modalității de indicare a datei durabilității minimale, menționată la punctul 1 litera (c) din anexa X, Comisia poate adopta acte de punere în aplicare în care sunt stabilite norme în acest sens. Actele de punere în aplicare respective se adoptă în conformitate cu procedura de examinare menționată la articolul 48 alineatul (2).

Articolul 25

Condiții de păstrare sau condiții de utilizare

(1) În cazurile în care produsele alimentare necesită condiții speciale de păstrare și/sau utilizare, aceste condiții sunt indicate.

(2) Pentru a permite păstrarea sau utilizarea corespunzătoare a produselor alimentare după deschiderea ambalajului, se precizează condițiile de păstrare și/sau termenul limită de consum, atunci când este cazul.

Articolul 26

Țara de origine sau locul de proveniență

(1) Prezentul articol se aplică fără a aduce atingere cerințelor de etichetare stabilite prin dispoziții specifice ale Uniunii, în special prin Regulamentul (CE) nr. 509/2006 al Consiliului din 20 martie 2006 privind specialitățile tradiționale garantate din produse agricole și alimentare ⁽¹⁾ și Regulamentul (CE) nr. 510/2006 din 20 martie 2006 privind protecția indicațiilor geografice și a denumirilor de origine ale produselor agricole și alimentare ⁽²⁾.

(2) Mențiunile privind țara de origine sau locul de proveniență sunt obligatorii:

(a) în cazul în care lipsa acestor informații ar putea induce consumatorul în eroare în ceea ce privește adevărata țară de origine sau adevăratul loc de proveniență a produsului alimentar, în special dacă informațiile care însoțesc produsul alimentar sau eticheta în ansamblul ei ar sugera în alt fel că produsul are o altă țară de origine sau un alt loc de proveniență;

(b) pentru tipurile de carne care se încadrează la codurile din Nomenclatura combinată („NC”) enumerate în anexa XI. Aplicarea dispozițiilor de la prezenta literă face obiectul adoptării actelor de punere în aplicare menționate la alineatul (8).

(3) În cazul în care se indică țara de origine sau locul de proveniență a produsului și aceasta (acesta) nu este aceeași (aceleși) cu țara de origine sau locul de proveniență a ingredientului primar:

(a) se indică de asemenea țara de origine sau locul de proveniență a ingredientului (ingredientelor) primar(e); sau

(b) se indică faptul că țara de origine sau locul de proveniență a ingredientului (ingredientelor) primar(e) diferă de țara de origine sau locul de proveniență a produsului alimentar.

Aplicarea dispozițiilor de la prezentul alineat face obiectul adoptării normelor de aplicare menționate la alineatul (8).

(4) În termen de cinci ani de la punerea în aplicare a dispozițiilor de la alineatul (2) litera (b), Comisia prezintă Parlamentului European și Consiliului un raport pentru a evalua indicarea obligatorie pe etichetă a țării de origine sau a locului de proveniență ale produselor menționate la litera respectivă.

(5) Până la 13 decembrie 2014, Comisia prezintă Parlamentului European și Consiliului rapoarte privind indicarea obligatorie a țării de origine sau a locului de proveniență pentru următoarele produse alimentare:

- (a) alte tipuri de carne decât carnea de vită și mânzat și decât cele menționate la alineatul (2) litera (b);
- (b) lapte;
- (c) laptele utilizat ca ingredient în produsele lactate;
- (d) produsele alimentare neprelucrate;
- (e) produsele dintr-un singur ingredient;
- (f) ingrediente care reprezintă mai mult de 50 % dintr-un produs alimentar.

(6) Până la 13 decembrie 2013, Comisia prezintă Parlamentului European și Consiliului un raport privind indicarea obligatorie a țării de origine sau a locului de proveniență pentru carnea folosită ca ingredient.

(7) Rapoartele menționate la alineatele (5) și (6) iau în considerare nevoia de informare a consumatorului, fezabilitatea măsurii privind indicarea obligatorie a țării de origine sau a locului de proveniență, precum și analiza costurilor și beneficiilor rezultate din introducerea unor astfel de măsuri, inclusiv impactul juridic asupra pieței interne și impactul asupra comerțului internațional.

Comisia poate însoți rapoartele respective de propuneri de modificare a dispozițiilor relevante ale Uniunii.

(8) Până la 13 decembrie 2013, în urma evaluărilor de impact, Comisia adoptă acte de punere în aplicare privind aplicarea alineatului (2) litera (b) și a alineatului (3) din prezentul articol. Actele de punere în aplicare respective se adoptă în conformitate cu procedura de examinare menționată la articolul 48 alineatul (2).

(9) În cazul produselor alimentare menționate la alineatul (2) litera (b), la alineatul (5) litera (a) și la alineatul (6), rapoartele și evaluările de impact realizate în temeiul acestui articol au în vedere, printre altele, opțiunile privind modalitățile de indicare a țării de origine sau a locului de proveniență a acestor produse alimentare, în special în ceea ce privește fiecare dintre următoarele date importante referitoare la viața animalului:

- (a) locul nașterii;
- (b) locul unde a fost crescut;
- (c) locul unde a fost sacrificat.

Articolul 27

Instrucțiuni de utilizare

(1) Instrucțiunile de utilizare a unui produs alimentar sunt indicate astfel încât să permită o utilizare corespunzătoare a respectivului produs alimentar.

- ⁽¹⁾ JO L 93, 31.3.2006, p. 1.
- ⁽²⁾ JO L 93, 31.3.2006, p. 12.

(2) Comisia poate adopta acte de punere în aplicare care stabilesc norme detaliate de punere în aplicare a dispozițiilor alineatului (1) în cazul anumitor produse alimentare. Actele de punere în aplicare respective se adoptă în conformitate cu procedura de examinare menționată la articolul 48 alineatul (2).

Articolul 28

Concentrația alcoolică

(1) Normele privind indicarea concentrației alcoolice în volum, în ceea ce privește produsele clasificate în Nomenclatura combinată („NC”) sub codul 2204, sunt cele prevăzute în dispozițiile specifice ale Uniunii aplicabile acestor produse.

(2) Concentrația alcoolică dobândită a băuturilor care conțin mai mult de 1,2 % alcool în volum, altele decât cele menționate la alineatul (1), este indicat în conformitate cu anexa XII.

SECȚIUNEA 3

Declarația nutrițională

Articolul 29

Relația cu alte acte legislative

(1) Prezenta secțiune nu se aplică produselor alimentare care intră în domeniul de aplicare a următoarelor acte legislative:

- (a) Directiva 2002/46/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 10 iunie 2002 referitoare la apropierea legislațiilor statelor membre privind suplimentele alimentare ⁽¹⁾;
- (b) Directiva 2009/54/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 18 iunie 2009 privind exploatarea și comercializarea apelor minerale naturale ⁽²⁾.

(2) Prezenta secțiune se aplică fără a aduce atingere Directivei 2009/39/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 6 mai 2009 privind produsele alimentare cu destinație nutrițională specială ⁽³⁾ și directivelor specifice prevăzute la articolul 4 alineatul (1) din directiva menționată.

Articolul 30

Conținut

(1) Declarația nutrițională obligatorie cuprinde următoarele informații:

(a) valoarea energetică; și

(b) cantitatea de grăsimi, acizi grași saturați, glucide, zaharuri, proteine și sare.

După caz, o declarație care să indice faptul că prezența conținutului de sare se datorează exclusiv prezenței în mod natural a sodiului poate figura în imediata apropiere a declarației nutriționale.

(2) Conținutul declarației nutriționale obligatorii menționate la alineatul (1) poate fi completat cu indicarea cantităților unuia sau mai multor elemente dintre următoarele:

(a) acizi grași mononesaturați;

(b) acizi grași polinesaturați;

(c) polioli;

(d) amidon;

(e) fibre;

(f) oricare dintre vitaminele sau mineralele menționate în partea A punctul 1 din anexa XIII și prezente în cantități semnificative, astfel cum sunt definite în partea A punctul 2 din anexa XIII.

(3) În cazul în care etichetarea produselor alimentare preambalate prevede declarația nutrițională obligatorie menționată la alineatul (1), următoarele informații referitoare la produsele alimentare pot fi repetate pe etichetă:

(a) valoarea energetică; sau

(b) valoarea energetică și cantitățile de grăsimi, de acizi grași saturați, de zaharuri și de sare.

(4) Prin derogare de la articolul 36 alineatul (1), în cazul în care etichetarea produselor menționate la articolul 16 alineatul (4) prevede o declarație nutrițională, conținutul declarației poate fi limitat numai la valoarea energetică.

(5) Fără a aduce atingere articolului 44 și prin derogare de la articolul 36 alineatul (1), în cazul în care etichetarea produselor menționate la articolul 44 alineatul (1) prevede o declarație nutrițională, conținutul declarației poate fi limitat numai la:

(a) valoarea energetică; sau

(b) valoarea energetică și cantitățile de grăsimi, de acizi grași saturați, de zaharuri și de sare.

(6) Pentru a ține seama de relevanța mențiunilor prevăzute la alineatele (2)-(5) din prezentul articol pentru informarea consumatorilor, Comisia poate, prin intermediul unor acte delegate, în conformitate cu articolul 51, să modifice listele de la alineatele (2)-(5) din prezentul articol, prin adăugarea sau eliminarea unor mențiuni.

(¹) JO L 183, 12.7.2002, p. 51.

(²) JO L 164, 26.6.2009, p. 45.

(³) JO L 124, 20.5.2009, p. 21.

(7) Până la 13 decembrie 2014, Comisia, ținând seama de dovezile științifice și de experiența acumulată în statele membre, prezintă un raport privind prezența acizilor grași trans în produsele alimentare și în regimul alimentar de zi cu zi al populației Uniunii. Obiectivul raportului este evaluarea impactului mijloacelor adecvate care le-ar permite consumatorilor să aleagă un regim alimentar și produse alimentare mai sănătoase sau care ar putea promova furnizarea de opțiuni alimentare mai sănătoase pentru consumatori, inclusiv, printre altele, informarea consumatorilor cu privire la acizii grași trans sau la restricțiile privind utilizarea lor. După caz, Comisia poate decide să însoțească raportul respectiv de o propunere legislativă.

Calcularea

(1) Valoarea energetică se calculează utilizând factorii de conversie enumerați în anexa XIV.

(2) Comisia poate adopta, prin intermediul unor acte delegate, în conformitate cu articolul 51, factorii de conversie pentru vitaminele și mineralele menționate în partea A punctul 1 din anexa XIII, care să permită un calcul mai exact al conținutului de vitamine și minerale în produsele alimentare. Factorii de conversie respectivi se adaugă la anexa XIV.

(3) Valoarea energetică și cantitățile de nutrienți menționate la articolul 30 alineatele (1)-(5) se referă la produsele alimentare astfel cum sunt vândute.

După caz, se pot furniza informații cu privire la produsul alimentar după preparare, cu condiția să fie oferite instrucțiuni de preparare suficient de detaliate, iar informațiile să se refere la produsul alimentar gata pentru consum.

(4) Valorile declarate sunt valori medii care se bazează, după caz, pe următorii factori:

- (a) analiza produsului alimentar efectuată de producător;
- (b) un calcul efectuat pe baza valorilor medii cunoscute sau reale ale ingredientelor utilizate; sau
- (c) un calcul efectuat pe baza unor date general stabilite și acceptate.

Comisia poate adopta acte de punere în aplicare care stabilesc norme detaliate pentru punerea în aplicare uniformă a prezentului alineat în ceea ce privește precizia valorilor declarate, precum diferențele dintre valorile declarate și cele stabilite în cursul controalelor oficiale. Actele de punere în aplicare respective se adoptă în conformitate cu procedura de examinare menționată la articolul 48 alineatul (2).

Articolul 32

Exprimarea per 100 g sau per 100 ml

(1) Valoarea energetică și cantitatea de nutrienți menționate la articolul 30 alineatele (1)-(5) sunt exprimate în unitățile de măsură prevăzute în anexa XV.

(2) Valoarea energetică și cantitatea de nutrienți menționate la articolul 30 alineatele (1)-(5) se exprimă per 100 g sau per 100 ml.

(3) Eventuala declarație privind vitaminele și mineralele, în plus față de forma de exprimare menționată la alineatul (2), este exprimată ca procent din consumul de referință stabilit în partea A punctul 1 din anexa XIII pentru 100 g sau 100 ml.

(4) În plus față de forma de exprimare menționată la alineatul (2) din prezentul articol, valoarea energetică și cantitățile de nutrienți menționate la articolul 30 alineatele (1), (3), (4) și (5) pot fi exprimate, după caz, ca procent din consumul de referință stabilit în partea B din anexa XIII pentru 100 g sau 100 ml.

(5) În cazul în care se furnizează informații în temeiul alineatului (4), se introduce următoarea mențiune în imediata apropiere a acestora: „Consumul de referință al unui adult obișnuit (8 400 kJ/2 000 kcal)”.

Articolul 33

Exprimarea per porție sau per unitate de consum

(1) În următoarele cazuri, valoarea energetică și cantitățile de nutrienți menționate la articolul 30 alineatele (1)-(5) pot fi exprimate per porție și/sau per unitate de consum ușor identificabilă (identificabile) de către consumator, cu condiția marcării pe etichetă a cantității corespunzătoare porției sau a unității de consum utilizate și cu condiția să fie precizat numărul de porții sau de unități conținute în ambalaj:

- (a) în plus față de forma de exprimare la 100 g sau la 100 ml menționată la articolul 32 alineatul (2);

(b) în plus față de forma de exprimare per 100 g sau per 100 ml menționată la articolul 32 alineatul (3) privind cantitățile de vitamine și minerale;

(c) în plus sau în loc de forma de exprimare la 100 g sau la 100 ml menționată la articolul 32 alineatul (4).

(2) Prin derogare de la articolul 32 alineatul (2), în cazurile menționate la articolul 30 alineatul (3) litera (b), cantitatea de nutrienți și/sau procentul din consumul de referință stabilit(e) în partea B din anexa XIII pot fi exprimate numai per porție sau numai per unitate de consum.

Atunci când cantitatea de nutrienți este exprimată numai per porție sau numai per unitate de consum, în conformitate cu primul paragraf, valoarea energetică se exprimă per 100 g sau per 100 ml și în funcție de porție sau unitatea de consum.

(3) Prin derogare de la articolul 32 alineatul (2), în cazurile menționate la articolul 30 alineatul (5), valoarea energetică și cantitatea de nutrienți și/sau procentul din consumul de referință stabilit(e) în partea B din anexa XIII pot fi exprimate numai per porție sau numai per unitate de consum.

(4) Porția sau unitatea utilizată sunt indicate în imediata apropiere a declarației nutriționale.

(5) Pentru a asigura o aplicare uniformă a exprimării declarației nutriționale pe porție sau per unitate de consum și pentru a asigura o bază de comparație uniformă pentru consumator, Comisia adoptă, prin acte de punere în aplicare și ținând seama de comportamentul real de consum al consumatorilor, precum și de recomandările privind regimul alimentar, norme privind exprimarea per porție sau per unitate de consum pentru anumite categorii de produse alimentare. Actele de punere în aplicare respective se adoptă în conformitate cu procedura de examinare menționată la articolul 48 alineatul (2).

Articolul 34

Prezentare

(1) Mențiunile la care se face referire la articolul 30 alineatele (1) și (2) sunt incluse în același câmp vizual. Acestea sunt prezentate grupat, într-un format clar și, după caz, în ordinea de prezentare prevăzută în anexa XV.

(2) Mențiunile la care se face referire la articolul 30 alineatele (1) și (2) sunt prezentate, în funcție de spațiul disponibil, sub formă de tabel, cu numerele aliniate. În cazul în care spațiul nu permite, declarația este prezentată în format liniar.

(3) Mențiunile la care se face referire la articolul 30 alineatul (3) sunt prezentate:

(a) în câmpul vizual principal; și

(b) folosind dimensiunile fontului stabilite la articolul 13 alineatul (2).

Mențiunile la care se face referire la articolul 30 alineatul (3) pot fi prezentate într-un format diferit de cel precizat la alineatul (2) din prezentul articol.

(4) Mențiunile la care se face referire la articolul 30 alineatele (4) și (5) pot fi prezentate într-un format diferit de cel precizat la alineatul (2) din prezentul articol.

(5) În cazurile în care valoarea energetică sau cantitatea de nutrient (nutrienți) dintr-un produs sunt neglijabile, informațiile referitoare la elementele respective pot fi înlocuite cu o mențiune precum „Conține cantități neglijabile de ...” și sunt amplasate în imediata apropiere a declarației nutriționale, dacă aceasta există.

Pentru a asigura o aplicare uniformă a prezentului alineat, Comisia poate adopta acte de punere în aplicare referitoare la valoarea energetică și la cantitățile de nutrienți menționate la articolul 30 alineatele (1)-(5) care pot fi considerate neglijabile. Actele de punere în aplicare respective se adoptă în conformitate cu procedura de examinare menționată la articolul 48 alineatul (2).

(6) Pentru a asigura o aplicare uniformă a modalității de prezentare a declarației nutriționale în formatele menționate la alineatele (1)-(4) din prezentul articol, Comisia poate adopta acte de punere în aplicare în acest sens. Actele de punere în aplicare respective se adoptă în conformitate cu procedura de examinare menționată la articolul 48 alineatul (2).

Articolul 35

Forme de exprimare și prezentare suplimentare

(1) În plus față de formele de exprimare menționate la articolul 32 alineatele (2) și (4) și la articolul 33 și față de prezentarea menționată la articolul 34 alineatul (2), valoarea energetică și cantitatea de nutrienți menționate la articolul 30 alineatele (1)-(5) pot fi exprimate în alte moduri și/sau prezentate utilizând reprezentări grafice sau simboluri în plus față de cuvinte sau cifre, cu condiția să fie respectate următoarele cerințe:

- (a) să fie bazate pe cercetări fiabile și pertinente din punct de vedere științific și să nu inducă în eroare consumatorul, astfel cum se specifică la articolul 7;
- (b) crearea lor să fie rezultatul unor consultări cu o gamă largă de grupuri de părți interesate;
- (c) să vizeze facilitarea înțelegerii de către consumator a contribuției sau a importanței produsului alimentar pentru valoarea energetică și conținutul de nutrienți corespunzătoare unui regim alimentar;
- (d) să fie sprijinite de elemente pertinente din punct de vedere științific care să dovedească înțelegerea de către consumatorul mediu a unor astfel de forme de exprimare sau de prezentare;
- (e) în cazul altor forme de exprimare, acestea să se bazeze pe consumul armonizat de referință prevăzut la anexa XIII, fie, în absența acestuia, pe recomandările științifice general acceptate privind valoarea energetică și aporturile de nutrienți;
- (f) să fie obiective și nediscriminatorii; și
- (g) aplicarea lor să nu creeze obstacole în calea liberei circulații a bunurilor.

(2) Statele membre le pot recomanda operatorilor din sectorul alimentar utilizarea uneia sau a mai multor forme suplimentare de exprimare sau de prezentare a declarației nutriționale care, în opinia lor, îndeplinesc în cea mai mare măsură cerințele prevăzute la alineatul (1) literele (a)-(g). Statele membre furnizează Comisiei detaliile acestor forme suplimentare de exprimare și de prezentare.

(3) Statele membre asigură o monitorizare adecvată a formelor suplimentare de exprimare sau de prezentare a declarației nutriționale prezente pe piață pe teritoriul lor.

Pentru a facilita monitorizarea utilizării unor astfel de forme suplimentare de exprimare sau de prezentare, statele membre le pot solicita operatorilor din sectorul alimentar care introduc pe piața națională produse alimentare care poartă astfel de informații să notifice autoritățile competente utilizarea unei forme suplimentare de exprimare sau de prezentare, precum și să furnizeze justificările relevante referitoare la îndeplinirea cerințelor prevăzute la alineatul (1) literele (a)-(g). În astfel de cazuri, se pot solicita, de asemenea, informații privind încetarea utilizării unor astfel de forme suplimentare de exprimare sau de prezentare.

(4) Comisia facilitează și organizează schimburi de informații între statele membre, precum și cu Comisia și părțile interesate, în ceea ce privește chestiunile legate de utilizarea unor forme suplimentare de exprimare sau de prezentare a declarației nutriționale.

(5) Ținând seama de experiența dobândită, până la 13 decembrie 2017, Comisia prezintă Parlamentului European și Consiliului un raport privind utilizarea unor forme suplimentare de exprimare și prezentare, impactul acestora asupra pieței interne și oportunitatea unei armonizări suplimentare a acestor forme de exprimare și prezentare. În acest scop, statele membre furnizează Comisiei informații relevante referitoare la utilizarea unor astfel de forme suplimentare de exprimare sau de prezentare pe piață, pe teritoriul lor. Comisia poate alătura acestui raport propuneri de modificare a dispozițiilor relevante ale Uniunii.

(6) Pentru a asigura o aplicare uniformă a prezentului articol, Comisia adoptă acte de punere în aplicare care stabilesc norme detaliate privind punerea în aplicare a alineatelor (1), (3) și (4) din prezentul articol. Actele de punere în aplicare respective se adoptă în conformitate cu procedura de examinare menționată la articolul 48 alineatul (2).

CAPITOLUL V

INFORMAȚII VOLUNTARE REFERITOARE LA PRODUSELE ALIMENTARE

Articolul 36

Cerințe aplicabile

(1) Atunci când informațiile referitoare la produsele alimentare menționate la articolele 9 și 10 sunt oferite în mod voluntar, acestea trebuie să respecte cerințele menționate în capitolul IV secțiunile 2 și 3.

(2) Informațiile referitoare la produsele alimentare furnizate în mod voluntar respectă următoarele cerințe:

(a) nu induc în eroare consumatorul, astfel cum se specifică la articolul 7;

(b) nu sunt ambigue și nu derutează consumatorii; și

(c) după caz, se bazează pe date științifice relevante.

(3) Comisia adoptă acte de punere în aplicare în ceea ce privește cerințele menționate la alineatul (2) din prezentul articol pentru următoarele informații voluntare referitoare la produsele alimentare:

(a) informații privind prezența posibilă și neintenționată în produsele alimentare a unor substanțe sau produse care provoacă alergii sau intoleranțe;

(b) informații privind posibilitatea consumului produselor alimentare respective de către vegetarieni și vegani; și

(c) indicarea, pe lângă aportul de referință specificat la anexa XIII, a aportului de referință pentru grupe specifice de populație.

Actele de punere în aplicare respective se adoptă în conformitate cu procedura de examinare menționată la articolul 48 alineatul (2).

(4) Pentru a asigura informarea corespunzătoare a consumatorilor, atunci când operatorii din sectorul alimentar furnizează informații voluntare referitoare la produsele alimentare în mod divergent, cu riscul de a induce în eroare sau de a deruta consumatorul, Comisia poate, prin intermediul unor acte delegate, în conformitate cu articolul 51, să prevadă cazuri suplimentare de furnizare a unor informații voluntare referitoare la produsele alimentare menționate la alineatul (3) din prezentul articol.

Articolul 37

Prezentare

Informațiile oferite în mod voluntar nu trebuie să fie incluse în detrimentul spațiului disponibil pentru informațiile obligatorii.

CAPITOLUL VI

DISPOZIȚII DE DREPT INTERN

Articolul 38

Dispoziții de drept intern

(1) În ceea ce privește chestiunile armonizate în mod specific prin prezentul regulament, statele membre nu pot să adopte sau să mențină dispoziții de drept intern, cu excepția cazurilor permise de dreptul Uniunii. Respectivă dispoziții de drept intern nu creează obstacole în ceea ce privește libera circulație a mărfurilor sau cazuri de discriminare în ceea ce privește produsele alimentare din alte state membre.

(2) Fără a aduce atingere articolului 39, statele membre pot adopta dispoziții de drept intern în ceea ce privește chestiunile care nu sunt armonizate în mod specific prin prezentul regulament, în măsura în care acestea nu interzic, obstrucționează sau restricționează libera circulație a bunurilor care sunt în conformitate cu prezentul regulament.

Articolul 39

Dispoziții de drept intern privind mențiunile obligatorii suplimentare

(1) În afara mențiunilor obligatorii prevăzute la articolul 9 alineatul (1) și la articolul 10, în conformitate cu procedura stabilită la articolul 45, statele membre pot adopta dispoziții privind mențiuni obligatorii suplimentare pentru anumite tipuri sau categorii de produse alimentare, pentru cel puțin unul dintre următoarele motive:

(a) protecția sănătății publice;

(b) protecția consumatorilor;

(c) prevenirea fraudelor;

(d) protecția drepturilor de proprietate industrială și comercială, a indicațiilor de proveniență, a denumirilor de origine înregistrate și prevenirea concurenței neloiale.

(2) În conformitate cu alineatul (1), statele membre pot introduce dispoziții privind menționarea obligatorie a țării de origine sau a locului de proveniență a produselor alimentare numai atunci când există dovada unei legături între anumite calități ale produsului și originea sau proveniența sa. Odată cu notificarea Comisiei în legătură cu astfel de dispoziții, statele membre oferă dovezi conform cărora majoritatea consumatorilor consideră că furnizarea acestor informații prezintă o importanță deosebită.

Articolul 40

Lapte și produse lactate

Statele membre pot adopta dispoziții de derogare de la articolul 9 alineatul (1) și articolul 10 alineatul (1) în cazul laptelui și al produselor lactate ambalate în butelii de sticlă destinate reutilizării.

Statele membre comunică fără întârziere Comisiei textul respectivelor dispoziții.

Articolul 41

Băuturi alcoolice

Până la adoptarea dispozițiilor Uniunii prevăzute la articolul 16 alineatul (4), statele membre pot menține dispoziții de drept intern privind enumerarea ingredientelor în cazul băuturilor care au o concentrație alcoolică mai mare de 1,2 % în volum.

Articolul 42

Exprimarea cantității nete

În absența dispozițiilor Uniunii menționate la articolul 23 alineatul (2) referitoare la exprimarea cantității nete pentru anumite produse alimentare prin altă modalitate decât cea prevăzută la articolul 23 alineatul (1), statele membre pot menține dispozițiile de drept intern adoptate înainte de 12 decembrie 2011.

Până la 13 decembrie 2014, statele membre informează Comisia cu privire la existența unor astfel de dispoziții. Comisia le supune atenției celorlalte state membre.

Articolul 43

Indicarea voluntară a aportului de referință pentru grupe specifice de populație

Până la adoptarea dispozițiilor Uniunii menționate la articolul 36 alineatul (3) litera (c), statele membre pot adopta măsuri de drept intern în ceea ce privește indicarea voluntară a aportului de referință pentru grupe specifice de populație.

Statele membre comunică fără întârziere Comisiei textul respectivelor dispoziții.

Articolul 44

Dispoziții de drept intern privind produsele alimentare care nu sunt preambalate

(1) Pentru produsele alimentare prezentate nepreambalate la vânzare către consumatorul final sau către unitățile de restaurație colectivă sau pentru produsele alimentare ambalate în locul în care sunt vândute la cererea cumpărătorului sau preambalate în vederea vânzării lor directe:

(a) este obligatorie includerea mențiunilor specificate la articolul 9 alineatul (1) litera (c);

(b) nu este obligatorie includerea altor mențiuni prevăzute la articolele 9 și 10, cu excepția cazului în care statele membre adoptă măsuri naționale care impun includerea unora sau a tuturor mențiunilor respective, precum și a unor elemente din mențiunile respective.

(2) Statele membre pot adopta măsuri naționale privind mijloacele prin care trebuie puse la dispoziție mențiunile specificate la alineatul (1) sau elemente din mențiunile respective și, după caz, forma de exprimare și de prezentare a acestora.

(3) Statele membre comunică fără întârziere Comisiei textul dispozițiilor prevăzute la alineatul (1) litera (b) și la alineatul (2).

Articolul 45

Procedura de notificare

(1) Atunci când se face trimitere la prezentul articol, statele membre care consideră necesară adoptarea noii legislații privind informarea cu privire la produsele alimentare notifică în prealabil Comisia și celelalte state membre în legătură cu măsurile avute în vedere și specifică motivele care stau la baza lor.

(2) Comisia consultă Comitetul permanent pentru lanțul alimentar și sănătatea animală înființat prin articolul 58 alineatul (1) din Regulamentul (CE) nr. 178/2002 în cazul în care consideră că o astfel de consultare este utilă sau în cazul în care un stat membru solicită acest lucru. În acest caz, Comisia se asigură că respectivul proces este transparent pentru toate părțile interesate.

(3) Statul membru care consideră necesară adoptarea noii legislații privind informarea cu privire la produsele alimentare poate lua măsurile avute în vedere numai la trei luni de la notificarea menționată la alineatul (1), cu condiția să nu fi primit un aviz negativ din partea Comisiei.

(4) În cazul în care avizul Comisiei este negativ și înainte de expirarea perioadei menționate la alineatul (3) din prezentul articol, Comisia inițiază procedura de examinare menționată la articolul 48 alineatul (2) pentru a se stabili dacă măsurile avute în vedere pot fi puse în aplicare, sub rezerva unor modificări corespunzătoare, dacă este necesar.

(5) Directiva 98/34/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 22 iunie 1998 referitoare la procedura de furnizare de informații în domeniul standardelor, reglementărilor tehnice și al normelor privind serviciile societății informaționale ⁽¹⁾ nu se aplică măsurilor care intră sub incidența procedurii de notificare menționată la prezentul articol.

CAPITOLUL VII

DISPOZIȚII DE APLICARE, DISPOZIȚII DE MODIFICARE ȘI DISPOZIȚII FINALE

Articolul 46

Modificări ale anexelor

Pentru a ține seama de progresele tehnice, de evoluțiile științifice, de sănătatea consumatorilor sau de necesitatea informării consumatorilor, sub rezerva articolului 10 alineatul (2) și a articolului 21 alineatul (2) referitoare la modificarea anexelor II și III, Comisia poate, prin intermediul actelor delegate, în conformitate cu articolul 51, să modifice anexele la prezentul regulament.

Articolul 47

Perioada de tranziție pentru măsurile de punere în aplicare sau actele delegate și data de punere în aplicare a acestora

(1) Fără a aduce atingere alineatului (2) din prezentul articol, în exercitarea competențelor conferite de prezentul regulament de a adopta măsuri prin intermediul actelor de punere în aplicare în conformitate cu procedura de examinare menționată la articolul 48 alineatul (2) sau prin intermediul unor acte delegate, în conformitate cu articolul 51, Comisia:

(a) stabilește o perioadă de tranziție corespunzătoare pentru aplicarea noilor măsuri, pe parcursul căreia produsele alimentare care poartă etichete care nu respectă noile măsuri pot fi introduse pe piață și pe parcursul căreia stocurile din aceste produse alimentare care au fost introduse pe piață înainte de sfârșitul perioadei de tranziție pot fi vândute în continuare până la epuizarea stocului; și

(b) se asigură că măsurile respective se aplică cu începere de la data de 1 aprilie a fiecărui an calendaristic.

(2) Alineatul (1) nu se aplică în cazurile de urgență, atunci când scopul măsurilor menționate la alineatul respectiv îl constituie protecția sănătății umane.

Articolul 48

Comitetul

(1) Comisia este asistată de Comitetul permanent pentru lanțul alimentar și sănătatea animală, instituit în temeiul articolului 58 alineatul (1) din Regulamentul (CE) nr. 178/2002. Respectivul comitet este un comitet în sensul Regulamentului (UE) nr. 182/2011.

(2) În cazul în care se face trimitere la prezentul alineat, se aplică articolul 5 din Regulamentul (UE) nr. 182/2011.

În cazul în care comitetul nu emite niciun aviz, Comisia nu adoptă proiectul de act de punere în aplicare și se aplică articolul 5 alineatul (4) paragraful al treilea din Regulamentul (UE) nr. 182/2011.

Articolul 49

Modificări la Regulamentul (CE) nr. 1924/2006

La articolul 7 din Regulamentul (CE) nr. 1924/2006, primul și al doilea paragraf se înlocuiesc cu următorul text:

„Etichetarea nutrițională a produselor pentru care sunt făcute mențiuni nutriționale și/sau de sănătate este obligatorie, cu excepția publicității generice. Informațiile care trebuie să fie furnizate sunt cele specificate la articolul 30 alineatul (1) din Regulamentul (UE) nr. 1169/2011 al Parlamentului European și al Consiliului din 25 octombrie 2011 privind informarea consumatorilor cu privire la produsele alimentare (*). În cazul în care se impun mențiuni nutriționale și/sau de sănătate privind un nutrient menționat la articolul 30 alineatul (2) din Regulamentul (UE) nr. 1169/2011, se declară cantitatea de nutrient în conformitate cu articolele 31-34 din regulamentul respectiv.

Cantitatea (cantitățile) de substanță (substanțe) care face (fac) obiectul unei mențiuni nutriționale sau de sănătate și care nu apar(e) în etichetarea nutrițională este (sunt) menționată (menționate) în același câmp vizual cu etichetarea nutrițională și sunt exprimate în conformitate cu articolele 31, 32 și 33 din Regulamentul (UE) nr. 1169/2011. Unitățile de măsură utilizate pentru a exprima cantitatea de substanță sunt potrivite pentru substanțele individuale în cauză.

(*) JO L 304, 22.11.2011, p. 18. RO 22.11.2011 Jurnalul Oficial al Uniunii Europene L 304/39

(1) JO L 204, 21.7.1998, p. 37.

Modificări la Regulamentul (CE) nr. 1925/2006

La articolul 7 din Regulamentul (CE) nr. 1925/2006, alineatul (3) se înlocuiește cu următorul text:

„(3) Etichetarea nutrițională a produselor în care se adaugă vitamine și minerale și care sunt reglementate prin prezentul regulament este obligatorie. Informațiile care trebuie furnizate sunt cele specificate la articolul 30 alineatul (1) din Regulamentul (UE) nr. 1169/2011 al Parlamentului European și al Consiliului din 25 octombrie 2011 privind informarea consumatorilor referitoare la produsele alimentare și trebuie să includă cantitățile totale de vitamine și minerale prezente, atunci când acestea se adaugă produselor alimentare (*).

(*) JO L 304, 22.11.2011, p. 18”.

Articolul 51

Exercitarea delegării

(1) Competența de a adopta acte delegate este conferită Comisiei în condițiile prevăzute la prezentul articol.

(2) Competența de a adopta acte delegate menționată la articolul 9 alineatul (3), articolul 10 alineatul (2), articolul 12 alineatul (3), articolul 13 alineatul (4), articolul 18 alineatul (5), articolul 19 alineatul (2), articolul 21 alineatul (2), articolul 23 alineatul (2), articolul 30 alineatul (6), articolul 31 alineatul (2), articolul 36 alineatul (4) și articolul 46 se conferă Comisiei pe o perioadă de cinci ani de la 12 decembrie 2011. Comisia prezintă un raport privind delegarea de competențe cel târziu cu nouă luni înainte de încheierea perioadei de cinci ani. Delegarea de competențe se prelungește tacit pentru perioade de timp identice, cu excepția cazului în care Parlamentul European sau Consiliul se opun prelungirii respective cel târziu cu trei luni înainte de încheierea fiecărei perioade.

(3) Delegarea de competențe menționată la articolul 9 alineatul (3), articolul 10 alineatul (2), articolul 12 alineatul (3), articolul 13 alineatul (4), articolul 18 alineatul (5), articolul 19 alineatul (2), articolul 21 alineatul (2), articolul 23 alineatul (2), articolul 30 alineatul (6), articolul 31 alineatul (2), articolul 36 alineatul (4) și articolul 46 poate fi revocată oricând de Parlamentul European sau de Consiliu. O decizie de revocare pune capăt delegării de competențe specificată în decizia respectivă. Decizia produce efecte din ziua care urmează datei publicării acesteia în Jurnalul Oficial al Uniunii Europene sau de la o dată ulterioară menționată în decizie. Decizia nu aduce atingere actelor delegate care sunt deja în vigoare.

(4) De îndată ce adoptă un act delegat, Comisia îl notifică simultan Parlamentului European și Consiliului.

(5) Un act delegat adoptat în temeiul articolului 9 alineatul (3), articolului 10 alineatul (2), articolului 12 alineatul (3), articolului 13 alineatul (4), articolului 18 alineatul (5), articolului 19 alineatul (2), articolului 21 alineatul (2), articolului 23 alineatul (2), articolului 30 alineatul (6), articolului 31 alineatul (2), articolului 36 alineatul (4) și articolului 46 intră în vigoare numai în cazul în care nici Parlamentul European și nici Consiliul nu au formulat obiecțiuni în termen de două luni de la notificarea acestuia către Parlamentul European și Consiliu sau în cazul în care, înaintea expirării termenului respectiv, Parlamentul European și Consiliul au informat Comisia că nu vor formula obiecțiuni. Respectivul termen se prelungește cu două luni la inițiativa Parlamentului European sau a Consiliului.

Articolul 52

Procedura de urgență

(1) Actele delegate adoptate în temeiul prezentului articol intră imediat în vigoare și se aplică atât timp cât nu se formulează nicio obiecțiune în conformitate cu alineatul (2). Notificarea unui act delegat transmisă Parlamentului European și Consiliului prezintă motivele pentru care s-a recurs la procedura de urgență.

(2) Parlamentul European sau Consiliul pot formula obiecțiuni la un act delegat în conformitate cu procedura menționată la articolul 51 alineatul (5). Într-un astfel de caz, Comisia abrogă actul fără întârziere, în urma notificării deciziei Parlamentului European sau a Consiliului de a formula obiecțiuni.

Articolul 53

Abrogare

(1) Directivele 87/250/CEE, 90/496/CE, 1999/10/CE, 2000/13/CE, 2002/67/CE și 2008/5/CE și Regulamentul (CE) nr. 608/2004 se abrogă de la 13 decembrie 2014.

(2) Trimiterile la actele abrogate se interpretează ca trimeri la prezentul regulament.

Articolul 54

Măsuri tranzitorii

(1) Produsele alimentare introduse pe piață sau etichetate înainte de 13 decembrie 2014 care nu respectă cerințele prevăzute de prezentul regulament pot fi comercializate până la epuizarea stocurilor acestor produse alimentare.

Produsele alimentare introduse pe piață sau etichetate înainte de 13 decembrie 2016 care nu respectă cerințele prevăzute la articolul 9 alineatul (1) litera (I) din prezentul regulament pot fi comercializate până la epuizarea stocurilor acestor produse alimentare.

Produsele alimentare introduse pe piață sau etichetate înainte de 1 ianuarie 2014 care nu respectă cerințele prevăzute la anexa VI partea B pot fi comercializate până la epuizarea stocurilor acestor produse alimentare.

(2) Între 13 decembrie 2014 și 13 decembrie 2016, în cazul în care declarația nutrițională este furnizată pe o bază voluntară, aceasta respectă articolele 30-35 din prezentul regulament.

(3) Fără a aduce atingere Directivei 90/496/CEE, articolului 7 din Regulamentul (CE) nr. 1924/2006 și articolului 7 alineatul (3) din Regulamentul (CE) nr. 1925/2006, produsele alimentare etichetate în conformitate cu articolele 30-35 din prezentul regulament pot fi introduse pe piață înainte de 13 decembrie 2014.

Fără a aduce atingere Regulamentului (CE) nr. 1162/2009 al Comisiei din 30 noiembrie 2009 de stabilire a unor măsuri tranzitorii de aplicare a Regulamentelor (CE) nr. 853/2004, (CE) nr. 854/2004 și (CE) nr. 882/2004 ale Parlamentului European și ale Consiliului ⁽¹⁾, produsele alimentare etichetate în conformitate cu anexa VI partea B a prezentului regulament pot fi introduse pe piață înainte de 1 ianuarie 2014.

Articolul 55

Intrarea în vigoare și data aplicării

Prezentul regulament intră în vigoare în a douăzecea zi de la data publicării în Jurnalul Oficial al Uniunii Europene.

Prezentul regulament se aplică de la 13 decembrie 2014, cu excepția articolului 9 alineatul (1) litera (I) care se aplică de la 13 decembrie 2016 și a anexei VI partea B, care se aplică de la 1 ianuarie 2014.

Prezentul regulament este obligatoriu în toate elementele sale și se aplică direct în toate statele membre.

Adoptat la Strasbourg, 25 octombrie 2011.

Pentru Parlamentul European
Președintele
J. BUZEK

Pentru Consiliu
Președintele
M. DOWGIELEWICZ

⁽¹⁾ JO L 314, 1.12.2009, p. 10.

ANEXA I

DEFINIȚII SPECIFICE

menționate la articolul 2 alineatul (4)

1. „Declarația nutrițională” sau „etichetarea nutrițională” se referă la informațiile care menționează:

- (a) valoarea energetică; sau
 - (b) valoarea energetică și unul sau mai mulți numai dintre următorii nutrienți:
 - grăsimi (acizi grași saturați, acizi grași mononesaturați, acizi grași polinesaturați);
 - glucide (zaharuri, polioli, amidon);
 - sare;
 - fibre;
 - proteine;
 - oricare dintre vitaminele sau mineralele menționate în anexa XIII partea A punctul 1 și prezente în cantități semnificative, după cum se prevede în anexa XIII partea A punctul 2.
2. „Grăsimi” înseamnă lipidele totale, inclusiv fosfolipidele.
 3. „Acizi grași saturați” înseamnă acizii grași fără legătură dublă.
 4. „Acizi grași trans” înseamnă acizi grași cu cel puțin o legătură dublă neconjugată (și anume întreruptă de cel puțin o grupare metilen) carbon-carbon, în configurație trans.
 5. „Acizi grași mononesaturați” înseamnă acizii grași cu o legătură dublă în poziție cis.
 6. „Acizi grași polinesaturați” înseamnă acizi grași cu două sau mai multe legături duble cis sau cismetilenice întrerupte.
 7. „Glucide” înseamnă orice carbohidrat care este metabolizat în organism și care include polioli.
 8. „Zaharuri” înseamnă toate monozaharidele și dizaharidele prezente într-un produs alimentar, cu excepția poliolilor.
 9. „Polioli” înseamnă alcooli care conțin mai mult de două grupări hidroxil.
 10. „Proteine” înseamnă conținutul de proteine calculat utilizând formula: $\text{proteine} = \text{azot total Kjeldahl} \times 6,25$.
 11. „Sare” înseamnă conținutul de sare echivalent calculat utilizând formula: $\text{sare} = \text{sodiu} \times 2,5$.
 12. „Fibre” înseamnă polimeri glucidici compuși din trei sau mai multe unități monomerice, care nu sunt nici digerați, nici absorbiți în intestinul subțire uman și care aparțin uneia dintre următoarele categorii:
 - polimeri glucidici comestibili, prezenți în mod natural în produsele alimentare consumate ca atare;
 - polimeri glucidici comestibili care au fost obținuți din materii prime alimentare prin mijloace fizice, enzimatice sau chimice și care au un efect fiziologic benefic demonstrat prin dovezi științifice general acceptate;
 - polimeri glucidici comestibili sintetici care au un efect fiziologic benefic demonstrat prin dovezi științifice general acceptate.
 13. „Valoarea medie” înseamnă valoarea care reprezintă cel mai bine cantitatea de nutrienți conținută de un anumit produs alimentar și reflectă ajustări care iau în considerare variațiile sezoniere, obiceiurile de consum și alți factori care ar putea determina variația valorii efective.

ANEXA II

SUBSTANȚE CARE CAUZEAZĂ ALERGII SAU INTOLERANȚE

1. Cereale care conțin gluten, și anume: grâu, secară, orz, ovăz, grâu spelt, grâu dur sau hibridi ai acestora și produse derivate, exceptând:
 - (a) siropurile de glucoză obținute din grâu, inclusiv dextroza ⁽¹⁾;
 - (b) maltodextrine obținute din grâu ⁽¹⁾;
 - (c) siropurile de glucoză obținute din orz;
 - (d) cerealele utilizate pentru fabricarea distilatelor sau a alcoolului etilic de origine agricolă.
2. Crustacee și produse derivate.
3. Ouă și produse derivate.
4. Pește și produse derivate, exceptând:
 - (a) gelatina de pește folosită ca substanță suport pentru preparatele de vitamine sau de carotenoide;
 - (b) gelatina de pește sau ihtiocolul folosit(ă) la limpezirea berii sau a vinului.
5. Arahide și produse derivate.
6. Soia și produse derivate, exceptând:
 - (a) uleiul și grăsimea de soia rafinate complet ⁽¹⁾;
 - (b) amestecuri naturale de tocoferoli (E306), tocoferolul D-alfa natural, acetatul de tocoferol D-alfa natural, succinatul de tocoferol D-alfa natural, obținuți din soia;
 - (c) fitosterolii și esterii de fitosterol derivați din uleiuri vegetale, obținuți din soia;
 - (d) esterul de stanol vegetal fabricat din steroli de ulei vegetal, obținuți din soia.
7. Lapte și produse derivate (inclusiv lactoză), exceptând:
 - (a) zerul utilizat pentru fabricarea distilațiilor sau a alcoolului etilic de origine agricolă;
 - (b) lactitolul.
8. Fructe cu coajă lemnoasă, adică: migdale (*Amygdalus communis* L.), alune de pădure (*Corylus avellana*), nuci (*Juglans regia*), nuci Caju (*Anacardium occidentale*), nuci Pecan [*Carya illinoensis* (Wangenh.) K. Koch], nuci de Brazilia (*Bertholletia excelsa*), fistic (*Pistacia vera*), nuci de macadamia și nuci de Queensland (*Macadamia ternifolia*), precum și produse derivate, exceptând fructele cu coajă utilizate pentru fabricarea distilatelor sau a alcoolului etilic de origine agricolă.
9. Țelină și produse derivate.
10. Muștar și produse derivate.
11. Semințe de susan și produse derivate.
12. Dioxidul de sulf și sulfii în concentrații mai mari de 10 mg/kg sau 10 mg/litru în SO₂ total trebuie calculați pentru produsele gata pentru consum sau reconstituite în conformitate cu instrucțiunile producătorilor.
13. Lupin și produse derivate.
14. Moluște și produse derivate.

(¹) Şi produsele obţinute din acestea, în măsura în care procesul la care sunt supuse nu poate creşte nivelul de alergenitate estimat de autoritate pentru produsul de bază din care au fost obţinute.

ANEXA III

PRODUSE ALIMENTARE PE A CĂROR ETICHETĂ TREBUIE SĂ FIGUREZE UNA SAU MAI MULTE MENȚIUNI SUPLIMENTARE

TIP SAU CATEGORIE DE PRODUS ALIMENTAR	MENȚIUNI
1. Produse alimentare ambalate în anumite gaze	
1.1. Produse alimentare a căror durabilitate a fost extinsă prin utilizarea gazelor de ambalare autorizate prin <u>Regulamentul (CE) nr. 1333/2008</u> .	„Ambalate în atmosferă protectoare”.
2. Produse alimentare care conțin îndulcitori	
2.1. Produse alimentare care conțin un îndulcitor sau îndulcitori autorizați prin <u>Regulamentul (CE) nr. 1333/2008</u> .	Mențiunea „cu îndulcitor(i)” însoțește numele produsului alimentar.
2.2. Produse alimentare care conțin atât adaos de zahăr, cât și un îndulcitor sau îndulcitori autorizați prin <u>Regulamentul (CE) nr. 1333/2008</u> .	Mențiunea „cu zahăr (zaharuri) și îndulcitor(i)” trebuie să fie adăugată la numele produsului alimentar.
2.3. Produse alimentare care conțin aspartam și/sau aspartam-acetsulfam autorizat prin <u>Regulamentul (CE) nr. 1333/2008</u> .	Mențiunea „conține aspartam (o sursă de fenilalanină)” trebuie să apară pe etichetă în cazurile în care aspartamul/sarea aspartam-acesulfam este inclus (inclusă) în lista de ingrediente doar prin referirea la numărul E. mențiunea „conține o sursă de fenilalanină” trebuie să apară pe etichetă în cazurile în care aspartamul/sarea aspartam-acesulfam este inclus (inclusă) în lista de ingrediente cu denumirea sa.
2.4. Produse alimentare care conțin mai mult de 10 % polioli adăugați autorizați prin <u>Regulamentul (CE) nr. 1333/2008</u> .	„Consumul excesiv poate cauza efecte laxative”.
3. Produse alimentare care conțin acid glicirizinic sau sarea sa de amoniu	
3.1. Produsele zaharoase sau băuturile care conțin acid glicirizinic sau sarea sa de amoniu, din cauza adaosului unei(unor) substanțe precum planta de lemn dulce <i>Glycyrrhiza glabra</i> , într-o concentrație de 100 mg/kg sau 10 mg/l sau mai mult.	Mențiunea „conține lemn dulce” se adaugă imediat după lista ingredientelor, cu excepția cazului în care termenul „lemn dulce” se află deja pe lista ingredientelor sau în numele produsului alimentar. În lipsa unei liste a ingredientelor, mențiunea figurează alături de numele produsului alimentar.
3.2. Produsele zaharoase care conțin acid glicirizinic sau sarea sa de amoniu în urma adaosului unei(unor) substanțe precum planta de lemn dulce <i>Glycyrrhiza glabra</i> , într-o concentrație de 4 g/kg sau mai mult.	Mențiunea „conține lemn dulce – persoanele care suferă de hipertensiune ar trebui să evite consumul excesiv” se adaugă imediat după lista ingredientelor. În lipsa unei liste a ingredientelor, mențiunea figurează alături de numele produsului alimentar.

<p>3.3. Băuturi care conțin acid glicirizinic sau sarea sa de amoniu în urma adaosului unei(unor) substanțe precum planta de lemn dulce <i>Glycyrrhiza glabra</i>, într-o concentrație de 50 mg/l sau mai mult sau de 300 mg/l sau mai mult, în cazul băuturilor cu o concentrație alcoolică mai mare de 1,2 % în volum ⁽¹⁾.</p>	<p>Mențiunea „conține lemn dulce – persoanele care suferă de hipertensiune ar trebui să evite consumul excesiv” se adaugă imediat după lista ingredientelor. În lipsa unei liste a ingredientelor, mențiunea figurează alături de numele produsului alimentar.</p>
<p>4. Băuturi cu conținut ridicat de cafeină sau produse alimentare cu adaos de cafeină</p>	
<p>4.1. Băuturile, cu excepția celor pe bază de cafea, ceai sau extract de cafea sau ceai, atunci când denumirea produsului alimentar include termenul „cafea” sau „ceai”, care:</p> <ul style="list-style-type: none"> — sunt destinate consumului fără modificări și conțin cafeină, oricare ar fi sursa acesteia, într-o proporție mai mare de 150 mg/l; sau — sunt sub formă de concentrat sau în formă deshidratată și, după reconstituire, conțin cafeină, oricare ar fi sursa acesteia, într-o proporție mai mare de 150 mg/l. 	<p>Mențiunea „Conținut ridicat de cafeină. Nu se recomandă pentru copii sau femeile însărcinate sau care alăptează” în același câmp vizual ca și denumirea băuturii, urmată de menționarea, în paranteze și în conformitate cu articolul 13 alineatul (1) din prezentul regulament, a conținutului de cafeină exprimat în mg per 100 ml.</p>
<p>4.2. Alte produse alimentare în afara băuturilor în cazul cărora se adaugă cafeină în scop fiziologic.</p>	<p>Mențiunea „Conține cafeină. Nu se recomandă pentru copii sau femeile însărcinate” în același câmp vizual ca și denumirea produsului alimentar, urmată de menționarea, în paranteze și în conformitate cu articolul 13 alineatul (1) din prezentul regulament, a conținutului de cafeină exprimat în mg per 100 g/ml. În cazul suplimentelor alimentare, conținutul de cafeină se exprimă per porție, astfel cum se recomandă pentru consumul zilnic pe etichetă.</p>
<p>5. Produse alimentare cu adaos de fitosteroli, esteri de fitosterol, fitostanoli sau esteri de fitostanol</p>	
<p>5.1. Produse alimentare sau ingrediente alimentare cu adaos de fitosteroli, esteri de fitosterol, fitostanoli sau esteri de fitostanol.</p>	<ol style="list-style-type: none"> 1. mențiunea „cu adaos de steroli vegetali” sau „cu adaos de stanoli vegetali” în același câmp vizual cu denumirea produsului alimentar; 2. în lista ingredientelor este menționată cantitatea de fitosteroli, esteri de fitosterol, fitostanoli sau esteri de fitostanol adăugați (exprimată în procente sau grame de steroli/stanoli vegetali liberi la 100 g sau la 100 ml de produs alimentar); 3. se menționează că produsul alimentar este destinat exclusiv persoanelor care doresc să își reducă nivelul colesterolului din sânge; 4. se semnalează că pacienții care urmează un tratament de reducere a nivelului colesterolului ar trebui să consume produsul doar sub supraveghere medicală; 5. se semnalează, în mod vizibil, că este posibil ca produsul alimentar să nu fie adecvat din punct de vedere nutrițional pentru femeile însărcinate, cele care alăptează și copiii sub cinci ani; 6. se recomandă să se folosească produsul alimentar în cadrul unui regim echilibrat și variat, care să conțină un consum regulat de fructe și legume, pentru a ajuta la menținerea nivelului carotenoidelor;

	<p>7. în același câmp vizual cu mențiunea prevăzută la punctul 3, apare o mențiune prin care se recomandă să se evite un consum mai mare de 3 g/zi de steroli/ stanoli vegetali adăugați;</p> <p>8. este inclusă o definiție a porției de produs alimentar sau de ingredient alimentar (preferabil în g sau ml) cu o mențiune privind cantitatea de sterol/stanol vegetal conținută de fiecare porție.</p>
--	--

6. Carne congelată, preparate din carne congelate și produse pescărești netransformate congelate	
6.1. Carne congelată, preparate din carne congelate și produse pescărești netransformate congelate.	Data congelării sau data primei congelări în cazul în care produsul a fost congelat de mai multe ori, în conformitate cu punctul 3 din anexa X.

⁽¹⁾ Nivelurile se aplică produselor prezentate drept gata pentru consum sau celor reconstituite potrivit instrucțiunilor producătorilor.

ANEXA IV

DEFINIREA ÎNĂLȚIMII LITEREI MICI x

ÎNĂLȚIMEA LITEREI MICI x

IMAGINE

Legenda

1	linia ascendenților
2	linia majusculilor
3	linie mediană
4	linie de bază
5	linia descendenților
6	înălțimea literei mici x
7	dimensiunile fontului

ANEXA V

PRODUSE ALIMENTARE CARE SUNT EXCEPTATE DE LA CERINȚA DE A FURNIZA DECLARAȚII NUTRIȚIONALE OBLIGATORII

1. produse neprelucrate care conțin un singur ingredient sau o singură categorie de ingrediente;
2. produse prelucrate a căror prelucrare constă numai în maturare și care conțin un singur ingredient sau o singură categorie de ingrediente;
3. apă destinată consumului uman, inclusiv în cazul în care singurele ingrediente adăugate sunt dioxidul de carbon și/sau arome;
4. plante aromatice, condimente sau amestecuri ale acestora;
5. sare și înlocuitori de sare;
6. îndulcitori pentru masă;
7. produsele prevăzute de Directiva 1999/4/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 22 februarie 1999 privind extractele de cafea și de cicoare ⁽¹⁾, boabe de cafea întregi sau măcinate și boabe de cafea decafeinizate întregi sau măcinate;
8. infuzii de plante și de fructe, ceai, ceai decafeinizat, ceai instant sau solubil sau extract de ceai, ceai instant sau solubil decafeinizat sau extract de ceai decafeinizat, la care nu s-au adăugat alte ingrediente în afara aromelor, care nu modifică valoarea nutrițională a ceaiului;
9. oțeturi fermentate și înlocuitori de oțet, inclusiv cele (cei) la care s-au adăugat numai arome;
10. arome;
11. aditivi alimentari;
12. adjuvanți tehnologici;
13. enzime alimentare;
14. gelatină;
15. compuși de gelificare;
16. drojdie;
17. gumă de mestecat;
18. produse alimentare ambalate sau în recipiente la care cea mai mare față prezintă o suprafață mai mică de 25 cm²;
19. produse alimentare, inclusiv cele artisanale, furnizate direct de către producător în cantități mici către consumatorul final sau centrele de comerț cu amănuntul locale care le furnizează direct consumatorului final.

⁽¹⁾ JO L 66, 13.3.1999, p. 26.

ANEXA VI

DENUMIREA PRODUSULUI ALIMENTAR ȘI MENȚIUNI SPECIFICE ÎNSOȚITOARE

PARTEA A — MENȚIUNI OBLIGATORII CARE ÎNSOȚESC DENUMIREA PRODUSULUI ALIMENTAR

1. Denumirea produsului alimentar cuprinde sau este însoțită de mențiuni referitoare la starea fizică în care se găsește produsul alimentar sau la tratamentul specific care i-a fost aplicat (de exemplu: transportat în pulbere, recongelat, liofilizat, congelat rapid, concentrat, afumat), în toate cazurile în care omiterea acestui tip de informații ar putea induce cumpărătorul în eroare.
2. În cazul unor produse alimentare care au fost congelate înainte de vânzare și care sunt vândute decongelate, denumirea produsului alimentar este însoțită de mențiunea „decongelat”.

Prezenta cerință nu se aplică următoarelor:

- (a) ingrediente prezente în produsul final;
- (b) produse alimentare în cazul cărora congelarea este o etapă necesară din punct de vedere tehnologic a procesului de producție;
- (c) produse alimentare în cazul cărora decongelarea nu are efecte negative asupra siguranței sau calității produsului alimentar.

Prezentul punct se aplică fără a aduce atingere punctului 1.

3. Produsele alimentare tratate cu radiații ionizante vor prezenta una dintre următoarele indicații:

„iradiat” sau „tratată cu radiații ionizante” și alte mențiuni, astfel cum figurează în Directiva 1999/2/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 22 februarie 1999 de apropiere a legislațiilor statelor membre privind produsele și ingredientele alimentare tratate cu radiații ionizante ⁽¹⁾.

4. În cazul produselor alimentare în care o componentă sau un ingredient, cu privire la care consumatorii se așteaptă să fie utilizate în mod normal sau să fie prezente în mod natural, a fost substituit cu o componentă diferită sau cu un ingredient diferit, eticheta cuprinde - pe lângă lista ingredientelor - o indicație clară cu privire la componenta sau ingredientul care a fost utilizat pentru substituția parțială sau integrală:

- (a) în apropierea denumirii produsului; și
- (b) cu o dimensiune a fontului raportată la înălțimea literei x de cel puțin 75 % din înălțimea literei x pentru denumirea produsului și care să nu fie mai mică decât dimensiunea minimă a fontului prevăzută la articolul 13 alineatul (2) din prezentul regulament.

5. În cazul produselor din carne, al preparatelor din carne și al produselor pescărești care conțin adaos de proteine, inclusiv în formă hidrolizată, de origine animală diferită, denumirea produsului alimentar trebuie să conțină o mențiune referitoare la prezența acestor proteine și originea lor.

6. În cazul produselor din carne și al preparatelor din carne care au un aspect de tranșă, ciozvărtă, felie, porție sau carcasă de carne, denumirea produsului alimentar trebuie să includă o mențiune privind prezența adaosului de apă în cazul în care apa adăugată reprezintă mai mult de 5 % din greutatea

produsului finit. Aceleași reguli se aplică în cazul produselor pescărești și al preparatelor pe bază de produse pescărești care au un aspect de tranșă, ciozvârtă, felie, porție sau file sau de produs pescăresc întreg.

7. Produsele din carne, preparatele din carne și produsele pescărești care ar putea crea impresia că sunt făcute dintr-o singură bucată de carne sau pește, dar care în realitate sunt compuse din mai multe bucăți diferite combinate prin adăugarea altor ingrediente, inclusiv aditivi alimentari și enzime alimentare sau prin alte mijloace, trebuie să poarte următoarea mențiune:

în bulgară: „формовано месо” și „формована риба”;

în spaniolă: „combinado de piezas de carne” și „combinado de piezas de pescado”;

în cehă: „ze spojovaných kousků masa” și „ze spojovaných kousků rybího masa”;

în daneză: „Sammensat af stykker af kød” și „Sammensat af stykker af fisk”;

în germană: aus Fleischstücken zusammengefügt” și „aus Fischstücken zusammengefügt”;

(1) JO L 66, 13.3.1999, p. 16.

în estonă: „liidetud liha” și „liidetud kala”;

în greacă: „μορφοποιημένο κρέας” și „μορφοποιημένο ψάρι”;

în engleză: „formed meat” și „formed fish”;

în franceză: „viande reconstituée” și „poisson reconstitué”;

în irlandeză: „píosaí feola ceangailte” și „píosaí éisc ceangailte”;

în italiană: „carne ricomposta” și „pesce ricomposto”;

în letonă: „formēta gaļa” și „formēta zivs”;

în lituaniană: „sudarytas (-a) iš mėsos gabalų” și „sudarytas (-a) iš žuvies gabalų”;

în maghiară: „darabokból újraformázott hús” și „darabokból újraformázott hal”;

în malteză: „laħam rikostitwit” și „ħut rikostitwit”;

în olandeză: „samengesteld uit stukjes vlees” și „samengesteld uit stukjes vis”;

în polonă: „z połączonych kawałków mięsa” și „z połączonych kawałków ryby”;

în portugheză: „carne reconstituída” și „peixe reconstituído”;

în română: „carne formată” și „carne de pește formată”;

în slovacă: „spájané alebo formované mäso” și „spájané alebo formované ryby”;

în slovenă: „sestavljeno, iz koščkov oblikovano meso” și „sestavljene, iz koščkov oblikovane ribe”;

în finlandeză: „paloista yhdistetty liha” și „paloista yhdistetty kala”;

în suedeză: „sammanfogade bitar av kött” și „sammanfogade bitar av fisk”.

PARTEA B — CERINȚE SPECIFICE PRIVIND DENUMIREA „CARNE TOCATĂ”

1. Criterii de compoziție controlate pe baza unei medii zilnice:

	Conținutul de grăsimi	Raport colagen/proteine din carne (¹)
— carne tocată slabă	< 7 %	< 12 %
— carne tocată exclusiv de vită	< 20 %	< 15 %
— carne tocată conținând și carne de porc	< 30 %	< 18 %
— carne tocată provenind de la alte specii	< 25 %	< 15 %

(¹) Raportul colagen/proteine din carne este exprimat ca procentul de colagen din proteinele din carne. Conținutul de colagen se obține prin înmulțirea conținutului de hidroxiprolină cu 8.

2. În plus față de cerințele prevăzute în capitolul IV din secțiunea V a anexei III la Regulamentul (CE) nr. 853/2004, eticheta include mențiunile următoare:

- „conținut de grăsimi (exprimat ca procent) mai mic de ...”;
- „raport colagen/proteine din carne mai mic de ...”.

3. Statele membre pot autoriza introducerea pe piața internă a cărnii tocate care nu îndeplinește criteriile prevăzute la punctul 1 din prezenta parte, prin aplicarea unei mărci comerciale naționale care nu poate fi confundată cu mărcile comerciale definite la articolul 5 alineatul (1) din Regulamentul (CE) nr. 853/2004.

PARTEA C — CERINȚE SPECIFICE PRIVIND DENUMIREA MEMBRANELOR PENTRU CÂRNAȚI ȘI SALAMURI

În cazul în care o membrană pentru cârnați și salamuri nu este comestibilă, acest lucru trebuie specificat ca atare.

ANEXA VII

INDICAREA ȘI DENUMIREA INGREDIENTELOR

PARTEA A — DISPOZIȚII SPECIFICE PRIVIND INDICAREA INGREDIENTELOR ÎN ORDINEA CANTITĂȚILOR

Categoria de ingredient	Dispoziție privind specificarea în funcție de cantitate
Adaos de apă și produse volatile	Se înscriu în listă în ordinea cantității lor în cadrul produsului finit. Cantitatea de apă adăugată ca ingredient într-un produs alimentar este calculată scăzând din cantitatea totală a produsului finit cantitatea totală a celorlalte ingrediente utilizate. Această cantitate poate să nu fie luată în considerare dacă, în greutate, ea nu depășește 5 % din produsul finit. Prezenta derogare nu se aplică în cazul cărnii al preparatelor din carne, al produselor pescărești netransformate și al moluștelor bivalve netransformate.
Ingrediente utilizate în formă concentrată sau deshidratată și reconstituite în momentul fabricării	Pot fi înscrise în listă în ordinea cantității înregistrate înainte de a fi transformate în concentrat sau deshidratate.
Ingrediente utilizate în produse alimentare concentrate sau deshidratate care sunt destinate reconstituirii prin adaos de apă	Pot fi înscrise în listă în ordinea proporției din produsul reconstituit cu condiția ca lista ingredientelor să prezinte o mențiune precum „ingredientele produsului reconstituit” sau „ingrediente ale produsului gata preparat”.

<p>Fructe, legume sau ciuperci, dintre care niciuna nu predomină cantitativ în mod semnificativ și care sunt folosite în proporții care pot varia, utilizate într-un amestec, ca ingrediente ale unui produs alimentar</p>	<p>Pot fi grupate în lista ingredientelor sub denumirea „fructe”, „legume” sau „ciuperci” urmată de mențiunea „în proporții variabile”, urmată imediat de o listă de fructelor, legumelor sau ciupercilor prezente. În astfel de cazuri, amestecul este cuprins în lista ingredientelor în conformitate cu articolul 18 alineatul (1), în funcție de cantitatea totală a fructelor, legumelor sau ciupercilor prezente.</p>
<p>Amestecurile de condimente sau plante aromatice, atunci când niciunul sau niciuna nu predomină în proporție, în funcție de cantitate</p>	<p>Pot fi afișate într-o ordine diferită, cu condiția ca lista ingredientelor să fie însoțită de o mențiune cum ar fi „în proporție variabilă”.</p>
<p>Ingrediente care reprezintă mai puțin de 2 % din produsul finit</p>	<p>Pot fi înscrise în listă într-o ordine diferită, după celelalte ingrediente.</p>
<p>Ingrediente care sunt asemănătoare sau se pot înlocui unul cu altul, care ar putea fi utilizate în fabricarea sau prepararea unui produs alimentar fără a-i modifica compoziția, natura sau valoarea percepută, cu condiția ca acestea să reprezinte mai puțin de 2 % din produsul finit</p>	<p>Pot fi desemnate în lista ingredientelor prin mențiunea „conține ... și/sau ...”, în cazul în care cel puțin unul dintre cele două ingrediente este prezent în produsul finit. Această prevedere nu se aplică aditivilor alimentari sau ingredientelor din lista din partea C din prezenta anexă, nici substanțelor sau produselor de pe lista din anexa II care provoacă alergii sau intoleranță.</p>
<p>Uleiuri rafinate de origine vegetală</p>	<p>Pot fi grupate în lista ingredientelor sub denumirea „uleiuri vegetale” urmată imediat de o listă de mențiuni privind originea vegetală specifică și poate fi urmată de fraza „în proporții variate”. În cazul în care sunt grupate, uleiurile vegetale sunt incluse în lista ingredientelor în conformitate cu articolul 18 alineatul (1), în funcție de cantitatea totală a uleiurilor vegetale prezente.</p> <p>Expresia „total hidrogenat” sau „parțial hidrogenat”, după caz, trebuie să însoțească indicarea unui ulei hidrogenat.</p>
<p>Grăsimi rafinate de origine vegetală</p>	<p>Pot fi grupate în lista ingredientelor sub denumirea „grăsimi vegetale” urmată imediat de o listă de mențiuni privind originea vegetală specifică și poate fi urmată de fraza „în proporții variate”. În cazul în care sunt grupate, grăsimile vegetale sunt incluse în lista ingredientelor în conformitate cu articolul 18 alineatul (1), în funcție de cantitatea totală a grăsimilor vegetale prezente.</p> <p>Expresia „total hidrogenat” sau „parțial hidrogenat”, după caz, trebuie să însoțească indicarea unei grăsimi vegetale hidrogenate.</p>

PARTEA B — DESEMNAREA ANUMITOR INGREDIENTE PRIN DENUMIREA UNEI CATEGORII ÎN LOC DE O DENUMIRE SPECIFICĂ

Fără a aduce atingere articolului 21, ingredientele care aparțin uneia dintre categoriile de produse alimentare enumerate mai jos și sunt compuși ai unui alt produs alimentar pot fi desemnate recurgându-se la numele categoriei mai degrabă decât la denumirea specifică.

Definiția categoriei de produs alimentar	Denumire
<p>Uleiuri rafinate de origine animală</p>	<p>„Ulei”, completată prin calificativul „animal” sau prin indicarea originii specifice animale.</p> <p>Expresia „total hidrogenat” sau „parțial hidrogenat”, după caz, trebuie să însoțească indicarea unui ulei hidrogenat.</p>

2. Grăsimi rafinate de origine animală	„Grăsimi”, completată prin calificativul „animală” sau prin indicarea originii specifice animale. Expresia „total hidrogenat” sau „parțial hidrogenat”, după caz, trebuie să însoțească indicarea unei grăsimi hidro-genate.
3. Amestecuri de făină provenind din două sau mai multe specii de cereale	„Făină”, urmată de enumerarea soiurilor de cereale din care provine, în ordine descrescătoare a greutateii.
4. Amidon sau fecule, precum și amidon sau fecule modificate pe cale fizică sau enzimatică	„Amidon”
5. Orice specie de pește, atunci când peștele constituie un ingredient al altui produs alimentar și sub rezerva ca denumirea și prezentarea acestui produs să nu se refere la o specie anume de pește	„Pește”
6. Orice tip de brânză, atunci când brânza sau amestecul de brânzeturi constituie un ingredient al altui produs alimentar și sub rezerva că denumirea și prezentarea acestui produs nu se referă la un tip anume de brânză	„Brânzeturi”
7. Orice condiment care nu depășește 2 % din cantitatea produsului	„Condiment (condimente)” sau „amestec de condimente”
8. Orice plante aromatice sau părți de plante aromatice care nu depășesc 2 % din greutatea produsului	„Plantă (plante) aromatică (aromatice)” sau „amestec de plante aromatice”
9. Orice tipuri de preparate pe bază de gumă utilizate la fabricarea de gumă bază pentru guma de mestecat	„Gumă bază”
10. Pesmet de orice origine	„Pesmet”
11. Orice categorie de zaharoze	„Zahăr”
12. Dextroză anhidră sau monohidrată	„Dextroză”
13. Sirop de glucoză și sirop de glucoză deshidratat	„Sirop de glucoză”
14. Toate proteinele din lapte (cazeine, cazeinate și proteine din zer și din lactoseruri) și amestecurile lor	„Proteine din lapte”
15. Unt de cacao presat, de centrifugă sau rafinat	„Unt de cacao”
16. Toate tipurile de vin, astfel cum prevede anexa XI b la <u>Regulamentul (CE) nr. 1234/2007</u> ⁽¹⁾	„Vin”

17. Mușchii scheletici ⁽²⁾ ai mamiferelor și ai speciilor de păsări recunoscute ca fiind adecvate consumului uman împreună cu țesutul inclus în mod natural sau aderent, în cazul în care conținutul total de grăsime și țesut conjunctiv nu depășește valorile indicate mai jos și în cazul în care carnea reprezintă un ingredient al altui produs alimentar. Conținuturile maxime de grăsime și țesut conjunctiv pentru ingredientele desemnate de termenul „carne de ...”

„Carne de ...” și denumirea ⁽³⁾ speciilor de animale de la care provine.

Specii	Conținutul de grăsimi	Raport colagen/ proteine din carne ⁽¹⁾
— Mamiferele (altele decât iepurii și porcinele) și amestecurile de specii în care predomină mamiferele	25 %	25 %
- Porcine	30 %	25 %
- Păsări și iepuri	15 %	10 %

(1) Raportul colagen/proteine din carne este exprimat ca procentul de colagen din proteinele din carne. Conținutul de colagen se obține prin înmulțirea conținutului de hidroxiprolină cu 8.

Dacă aceste limite maxime sunt depășite, dar toate celelalte criterii pentru definirea termenului „carne” sunt respectate, conținutul de „carne de ...” trebuie să fie ajustat în sens descrescător în consecință, iar lista ingredientelor trebuie să menționeze, pe lângă termenul „carne de ...”, prezența grăsimilor și/sau a țesutului conjunctiv.

Produsele acoperite de definiția „carne separată mecanic” se exclud din această definiție.

18. Toate tipurile de produse cuprinse în definiția „carne separată mecanic”

„Carne separată mecanic” și denumirea ⁽³⁾ speciilor de animale de la care provine

(1) Regulamentul (CE) nr. 1234/2007 al Consiliului din 22 octombrie 2007 de instituire a unei organizări comune a piețelor agricole și privind dispoziții specifice referitoare la anumite produse agricole (Regulamentul unic OCP) (JO L 299, 16.11.2007, p. 1).

(2) Diafragma și mușchii masețeri fac parte din mușchii scheletici, în timp ce inima, limba, mușchii capului (alții decât mușchii masețeri), mușchii carpieni, tarsieni și cozi ai cozii sunt excluși.

(3) Pentru etichetarea în limba engleză, această denumire poate fi înlocuită cu denumirea generică a ingredientului pentru speciile de animale în cauză.

PARTEA C — DESEMNAREA ANUMITOR INGREDIENTE PRIN DENUMIREA CATEGORIEI ACESTORA, URMATĂ DE NUMELE SPECIFIC SAU DE NUMĂRUL E

Fără a aduce atingere articolului 21, aditivii alimentari sau enzimele alimentare, alții (altele) decât cei (cele) specificați (specificate) la articolul 20 litera (b) aparținând uneia dintre categoriile enumerate în prezenta parte, trebuie să fie desemnați (desemnate) prin denumirea categoriei acestora, urmată de numele specific sau, dacă este cazul, de numărul E. În cazul în care un ingredient aparține mai multor categorii, este indicată categoria care corespunde funcției sale principale în cazul produsului alimentar respectiv.

Acidifiant

+40 720 528 028

legis@legistm.ro

www.legistm.ro

Corector de aciditate
Agent antiaglomerant
Antispumant
Antioxidant
Agent de încărcare
Colorant
Emulsifiant
Săruri de topire ⁽¹⁾
Agent de întărire
Potențiator de aromă
Agent de tratare a făinii
Agenți de spumare
Agent gelatinizant
Agent de glazurare
Agent de umezire
Amidon modificat ⁽²⁾
Conservant
Agent de propulsare
Agent de afânare
Agenți de sechestrare
Stabilizator
Îndulcitor
Agent de îngroșare

⁽¹⁾ Doar pentru brânzeturile topite și produsele pe bază de brânzeturi topite.

⁽²⁾ Numele specific sau numărul E nu sunt obligatorii.

PARTEA D — DESEMNAREA AROMELOR ÎN LISTA INGREDIENTELOR

1. Aromele sunt desemnate fie prin termenii:

— „arome” sau printr-o denumire mai specifică sau o descriere a aromei, în cazul în care componenta aromatizantă conține arome astfel cum sunt definite la articolul 3 alineatul (2) literele (b), (c), (d), (e), (f), (g) și (h) din Regulamentul (CE) nr. 1334/2008;

— „aromă (arome) de fum” sau „aromă (arome) de fum produsă (produse) din aliment(e) sau categorie sau sursă (surse) de alimente” (de exemplu „aromă de fum produsă din fag”), dacă partea aromatizantă conține arome definite la articolul 3 alineatul (2) litera (f) din Regulamentul (CE) nr. 1334/2008 și dacă produselor alimentare o aromă de produs afumat.

2. Termenul „natural” în contextul descrierii aromelor se utilizează în conformitate cu articolul 16 din Regulamentul (CE) nr. 1334/2008.

3. Chinina și/sau cafeina folosite ca arome pentru producerea sau prepararea unui produs alimentar se menționează în funcție de denumire pe lista ingredientelor, imediat după cuvântul „aromă (arome)”.

PARTEA E — DESEMNAREA INGREDIENTELOR COMPUSE

+40 720 528 028

legis@legistm.ro

www.legistm.ro

1. Un ingredient compus poate să figureze în lista ingredientelor sub denumirea sa, în măsura în care aceasta este prevăzută de reglementări sau este consacrată prin folosire, în funcție de ponderea sa cantitativă, fiind urmat imediat de enumerarea propriilor ingrediente.
2. Fără a aduce atingere articolului 21, enumerarea ingredientelor nu este obligatorie pentru ingredientele compuse:
 - (a) în cazul în care compoziția ingredientului compus este definită în dispozițiile în vigoare ale Uniunii și în măsura în care ingredientul compus reprezintă mai puțin de 2 % din produsul finit; cu toate acestea, respectiva dispoziție nu se aplică aditivilor alimentari, sub rezerva dispozițiilor articolului 20 literele (a)-(d);
 - (b) în cazul ingredientelor compuse formate din amestecuri de condimente și/sau plante aromatice, care reprezintă mai puțin de 2 % din produsul finit, cu excepția aditivilor alimentari, sub rezerva dispozițiilor articolului 20 literele (a)-(d); sau
 - (c) în cazul în care ingredientul compus este un produs alimentar pentru care dispozițiile Uniunii nu prevăd indicarea listei ingredientelor.

ANEXA VIII

INDICAREA CANTITATIVĂ A INGREDIENTELOR

1. Nu este necesară indicarea cantitativă:
 - (a) pentru un ingredient sau o categorie de ingrediente:
 - (i) a căror cantitate netă după scurgere este indicată în conformitate cu punctul 5 din anexa IX;
 - (ii) a căror cantitate este obligatoriu să figureze deja pe etichetă în conformitate cu dispozițiile Uniunii;
 - (iii) care sunt utilizate în doză mică în scopul aromatizării; sau
 - (iv) care, deși figurează în denumirea produsului alimentar, nu pot să influențeze alegerea consumatorului din statul membru de comercializare deoarece variația de cantitate nu este esențială pentru a caracteriza produsul alimentar sau de natură să îl diferențieze de alte produse similare;
 - (b) atunci când dispozițiile specifice ale Uniunii stipulează în mod precis cantitatea de ingredient sau categoria de ingrediente fără a prevedea indicarea lor pe etichetă; sau
 - (c) în cazurile la care se face referire în anexa VII partea A punctele 4 și 5.
2. Articolul 22 alineatul (1) literele (a) și (b) nu se aplică în cazul:
 - (a) oricărui ingredient sau oricărei categorii de ingrediente cuprins(e) în indicația „cu îndulcitor(i)” sau „cu zahăr (zaharuri) și îndulcitor(i)” în cazul în care respectiva indicație însoțește denumirea produsului alimentar, în conformitate cu anexa III; sau
 - (b) oricărei vitamine și oricărui mineral adăugat(e) în cazul în care această substanță face obiectul unei declarații nutriționale.
3. Indicarea cantității unui ingredient sau a unei categorii de ingrediente:
 - (a) este exprimată în procente care trebuie să corespundă cantității de ingredient sau de ingrediente în momentul utilizării acestuia/acestora; și
 - (b) apare în cadrul sau imediat lângă denumirea produsului alimentar sau pe lista ingredientelor, lângă ingredientul sau categoria de ingrediente în cauză.
4. Prin derogare de la punctul 3:

- (a) în cazul în care produsele alimentare au suferit o pierdere de umiditate ca urmare a unui tratament termic sau de alt tip, cantitatea se exprimă în procente care trebuie să corespundă cantității de ingredient(e) utilizat(e) raportată la produsul finit, cu excepția cazului în care această cantitate sau cantitatea totală a tuturor ingredientelor indicate pe etichetă depășește 100 %, caz în care cantitatea este indicată pe baza cantității ingredientului/ingredientelor utilizat(e) la prepararea a 100 g de produs finit;
- (b) cantitatea ingredientelor volatile este indicată în funcție de cantitatea din produsul finit;
- (c) cantitatea de ingrediente utilizate într-o formă concentrată sau deshidratată și reconstituite pe parcursul procesului de fabricație poate fi indicată în funcție de cantitatea de dinainte de concentrare sau deshidratare;
- (d) în cazul produselor alimentare concentrate sau deshidratate, care urmează a fi reconstituite prin adăugarea de apă, cantitatea de ingrediente poate fi indicată în funcție de cantitatea din produsul reconstituit.

ANEXĂ IX

DECLARAREA CANTITĂȚII NETE

1. Declarația cantității nete nu este obligatorie în cazul produselor alimentare:

- (a) care sunt supuse unor pierderi considerabile din volumul sau din masa lor și care sunt vândute la bucată sau cântărite în prezența cumpărătorului;
- (b) a căror cantitate netă este mai mică de 5 g sau de 5ml; această dispoziție nu se aplică, cu toate acestea, în cazul condimentelor și plantelor aromatice;
- (c) vândute în mod normal la bucată, cu condiția ca numărul de bucăți să poată să fie văzut clar și calculat cu ușurință din exterior sau, în caz contrar, ca acesta să fie indicat pe etichetă.

2. Atunci când indicarea unui anumit tip de cantitate (cum ar fi cantitatea nominală, cantitatea minimă, cantitatea medie) este prevăzută de dispozițiile Uniunii sau, în absența acestora, de dispozițiile de drept intern, această cantitate este cantitatea netă în sensul prezentului regulament.

3. Atunci când un produs preambalat este constituit din două sau mai multe produse preambalate individuale, care conțin aceeași cantitate din același produs, indicarea cantității nete este realizată menționând cantitatea netă conținută în fiecare ambalaj individual și numărul total al ambalajelor. Totuși, aceste mențiuni nu sunt obligatorii atunci când numărul total al ambalajelor individuale poate să fie văzut clar și calculat cu ușurință din exterior și atunci când cel puțin o indicație a cantității nete din fiecare ambalaj individual poate să fie văzută clar din exterior.

4. Atunci când un produs preambalat este constituit din două sau mai multe ambalaje individuale, care nu sunt considerate unități de vânzare, indicarea cantității nete este realizată menționând cantitatea netă totală și numărul total de ambalaje individuale.

5. Atunci când un aliment solid este prezentat într-un mediu lichid de acoperire, cantitatea netă după scurgere a componentei solide este, de asemenea, indicată pe etichetă. În cazul în care produsul alimentar a fost glazurat, cantitatea netă declarată a produsului alimentar trebuie să excludă glazura.

În sensul prezentului punct, prin „mediu lichid” se înțelege produsele menționate în continuare, eventual în amestecuri între ele și, de asemenea, atunci când acestea se prezintă congelate sau congelate rapid, cu condiția ca lichidul să nu fie decât un element auxiliar în raport cu elementele esențiale ale acestui preparat și să nu influențeze, în consecință, în mod decisiv cumpărarea: apă, soluții apoase de săruri, saramuri, soluții apoase de acizi alimentari, oțet, soluții apoase de zaharuri, soluții apoase de alte substanțe sau materii îndulcitoare, sucuri de fructe sau de legume în cazul fructelor sau legumelor.

ANEXA X

DATA DURABILITĂȚII MINIMALE, DATA LIMITĂ DE CONSUM ȘI DATA CONGELĂRII

+40 720 528 028

legis@legistm.ro

www.legistm.ro

1. Data durabilității minimale este indicată după cum urmează:

(a) Data trebuie să fie precedată de termenii:

- „A se consuma de preferință înainte de ...”, atunci când data conține indicarea zilei;
- „A se consuma de preferință înainte de sfârșitul ...”, în celelalte cazuri.

(b) Mențiunile prevăzute la litera (a) sunt însoțite:

- de data însăși; sau
- de o referire la locul în care data este indicată pe etichetă.

Dacă este necesar, mențiunile respective se completează cu indicații privind condițiile de păstrare a căror respectare asigură durabilitatea indicată.

(c) Data constă în indicarea zilei, lunii și, eventual, a anului în această ordine și în formă necodificată.

Cu toate acestea, în cazul produselor alimentare:

- a căror durabilitate este mai mică de trei luni, indicarea zilei și a lunii este suficientă;
- a căror durabilitate este mai mare de trei luni, dar nu depășește optsprezece luni, indicarea lunii și a anului este suficientă;
- a căror durabilitate este mai mare de optsprezece luni, indicarea anului este suficientă.

(d) Sub rezerva dispozițiilor Uniunii care impun alte indicații cu privire la dată, menționarea datei durabilității minime nu este impusă în cazul:

- fructelor și legumelor proaspete, inclusiv cartofii, care nu au fost curățate, tăiate sau nu au făcut obiectul altui tratament similar; această derogare nu se aplică semințelor încolțite și altor produse similare, cum ar fi germenii de leguminoase;
- al vinurilor, vinurilor licoroase, vinurilor spumoase, vinurilor aromatizate și produselor similare obținute din alte fructe decât strugurii, precum și al băuturilor care corespund codurilor NC 2206 00 obținute din struguri sau din must de struguri;
- al băuturilor care conțin 10 % sau mai mult alcool în volum;
- al produselor de panificație și de patiserie care, prin natura lor, sunt consumate în mod normal într-un răstimp de douăzeci și patru de ore după fabricare;
- al oțeturilor;
- al sării de bucătărie;
- al zahărului în stare solidă;
- al produselor zaharoase care constau aproape exclusiv în zaharuri aromatizate și/sau colorate;
- al gumelor de mestecat și produselor similare de mestecat.

2. Data limită de consum este indicată după cum urmează:

(a) Este precedată de termenii „expiră la ...”.

(b) Termenii prevăzuți la punctul (a) sunt însoțiți de:

- data însăși; sau
- de o referire la locul în care data este indicată pe etichetă.

Aceste mențiuni sunt urmate de o descriere a condițiilor de păstrare care trebuie respectate.

- (c) Data constă în indicarea zilei, a lunii și, eventual, a anului în această ordine și în formă necodificată.
 - (d) Data limită de consum este indicată pe fiecare porție preambalată individuală.
3. Data congelării sau a primei congelări astfel cum este menționată la punctul 6 din anexa III se indică după cum urmează:
- (a) Este precedată de mențiunea „congelată la ...”.
 - (b) Termenii menționați la punctul (a) sunt însoțiți de:
 - data însăși; sau
 - de o referire la locul în care este indicată data pe etichetă.
 - (c) Data constă în indicarea zilei, lunii și a anului în această ordine și în formă necodificată.

ANEXA XI

TIPURI DE CARNE PENTRU CARE INDICAREA ȚĂRII DE ORIGINE SAU A LOCULUI DE PROVENIENȚĂ ESTE OBLIGATORIE

Coduri NC (Nomenclatura combinată 2010)	Descriere
203	Carne de animale din specia porcină, proaspătă, refrigerată sau congelată
204	Carne de animale din speciile ovine sau caprine, proaspătă, refrigerată sau congelată
0207	Carne proaspătă, refrigerată sau congelată de păsări de curte de poziția 0105

ANEXA XII

CONCENTRAȚIA ALCOOLICĂ

Concentrația alcoolică dobândită a băuturilor care conțin mai mult de 1,2 % de alcool în volum este indicată printr-o cifră care nu are mai mult de o zecimală. Aceasta este urmată de simbolul „% vol” și poate fi precedată de termenul „alcool” sau de abrevierea „alc.”.

Concentrația alcoolică dobândită este stabilită la 20 °C.

Toleranțele pozitive și negative permise în ceea ce privește indicarea concentrației alcoolice și exprimate în valori absolute sunt enumerate în tabelul următor. Acestea se aplică fără a aduce atingere toleranțelor care rezultă din metoda de analiză utilizată pentru determinarea concentrației alcoolice.

Descrierea băuturii	Toleranță pozitivă sau negativă
1. Bere inclusă la codul NC 2203 00, cu o concentrație alcoolică care nu depășește 5,5 % vol.; băuturi necarbogazoase incluse la codul NC 2206 00 obținute din struguri	0,5 % vol.

2. Bere cu o concentrație alcoolică care depășește 5,5 % vol.; băuturi spumoase incluse la codul NC 2206 00 obținute din struguri, diverse tipuri de cidru, cidru din pere și alte băuturi fermentate similare, obținute din alte fructe decât strugurii, eventual petiante sau spumante; hidromel	1 % vol.
3. Băuturi care conțin fructe sau părți de plante macerate	1,5 % vol.
4. Orice alte băuturi care conțin mai mult de 1,2 % alcool în volum	0,3 % vol.

ANEXA XIII

CONSUMUL DE REFERINȚĂ

PARTEA A – CONSUMUL ZILNIC DE REFERINȚĂ DE VITAMINE ȘI MINERALE (ADULȚI)

1. Vitamine și minerale care pot fi declarate și valorile nutriționale de referință ale acestora (VNR)

Vitamina A (μg)	800	Clorură (mg)	800
Vitamina D (μg)	5	Calciu (mg)	800
Vitamina E (mg)	12	Fosfor (mg)	700
Vitamina K (μg)	75	Magneziu (mg)	375
Vitamina C (mg)	80	Fier (mg)	14
Tiamină (mg)	1,4	Zinc (mg)	10
Riboflavină (mg)	1,4	Cupru (mg)	1
Niacină (mg)	16	Mangan (mg)	2
Vitamina B6 (mg)	1,4	Fluorură (mg)	3,5
Acid folic (μg)	200	Seleniu (μg)	55
Vitamina B12 (μg)	2,5	Crom (μg)	40
Biotină (μg)	50	Molibden (μg)	50
Acid pantotenic (mg)	6	Iod (μg)	150
Potasiu (mg)	2 000		

2. Cantități semnificative de vitamine și minerale

În general, următoarele valori ar trebui să fie luate în considerare pentru a stabili ce înseamnă cantitate semnificativă:

- 15 % din valorile de referință ale nutrientului specificate la punctul 1, per 100 g sau 100 ml în cazul altor produse decât băuturile;
- 7,5 % din valorile de referință ale nutrientului specificate la punctul 1, per 100 ml în cazul băuturilor; sau
- 15 % din valorile de referință ale nutrientului specificate la punctul 1, per porție în cazul în care ambalajul conține o singură porție.

PARTEA B – CONSUMUL DE REFERINȚĂ PENTRU VALOAREA ENERGETICĂ ȘI NUTRIENȚI SELECTAȚI, ALȚII DECÂT VITAMINELE ȘI MINERALELE (ADULȚI)

Valoarea energetică sau nutrient	Consumul de referință
Valoarea energetică	8 400 kJ/2 000 kcal
Grăsimi totale	70 g
Carbhidrați grași saturați	20 g

glucide	260 g
zaharuri	90 g
proteine	50 g
carbohidrați	6 g

ANEXA XIV

FACTORI DE CONVERSIE

FACTORI DE CONVERSIE PENTRU CALCULUL VALORII ENERGETICE

Valoarea energetică care urmează să fie declarată se calculează utilizând următorii factori de conversie:

- glucide (cu excepția poliolilor)	17 kJ/g – 4 kcal/g
- poliooli	10 kJ/g – 2,4 kcal/g
- proteine	17 kJ/g – 4 kcal/g
- grăsimi	37 kJ/g – 9 kcal/g
- salatri	25 kJ/g – 6 kcal/g
- alcool etilic (etanol)	29 kJ/g – 7 kcal/g
- acizi organici	13 kJ/g – 3 kcal/g
- fibre	8 kJ/g – 2 kcal/g
- eritritol	0 kJ/g – 0 kcal/g

ANEXA XV

EXPRIMAREA ȘI PREZENTAREA DECLARAȚIEI NUTRIȚIONALE

Unitățile de măsură utilizate în declarația nutrițională pentru valoarea energetică [kilojouli (kJ) și kilocalorii (kcal)] sau pentru masă [grame (g), miligrame (mg) sau micrograme (μg)] și ordinea prezentării informațiilor, după caz, este următoarea:

valoare energetică	kJ/kcal
grăsimi	g
din care	
- acizi grași saturați	g
- acizi grași mononesaturați	g
- acizi grași polinesaturați	g
glucide	g
din care	
- zaharuri	g
- poliooli	g
- amidon	g
fibre	g
proteine	g
carbohidrați	g
vitamine și minerale	unitățile menționate în anexa XIII partea A punctul 1.

